GOVERNMENT OF KERALA

Election Department

NOTIFICATION

No. 2637/ELI/84/Elec. *Dated, Trivandrum, 27th March* 1984.

Election Commission's notification No. 82/KL-LA/1/82/84 dated 22-3-1984 is hereby published.

By order,
R. RAMACHANDRAN NAIR,
Chief Electoral Officer.

ELECTION COMMISSION OF INDIA

Nirvachan Sadan,
Ashok Road,
New Delhi-110001,

Dated, 22nd March 1984.

NOTIFICATION

No. 82/KL-LA/1/82/84.—In pursuance of section 116C of the Representation of the People Act, 1951 (43 of 1951), the Election Commission hereby publishes the Judgement of the Supreme Court of India dated 5-3-1984 in Civil Appeal No. 3839 of 1982 in E.P. No. 1 of 1982.

IN THE SUPREME COURT OF INDIA
CIVIL APPELLATE JURISDICTION

CIVIL APPEAL No. 3839 (NCE) OF 1982

A. C. Jose .... Appellant

Vs.

Sivan Pillai & Ors. .... Respondents

JUDGMENT

Fazal Ali J,

This election appeal has been filed by the appellant, who was a candidate for election to "No. 70 Parur Assembly Constituency" in Kerala but was not elected. Six candidates contested the said election which was held on May, 19, 1982, out of whom the first respondent (Sivan Pillai), who was a candidate of the Communist Party of India, and the appellant were the two principal contestants. The result of the election was announced on May 20, 1982 in which the first respondent was declared elected having secured 30450 votes as against 30327 votes secured by the appellant. Thus, the first respondent secured 123 more votes than the appellant. Of the 30450 votes, 11268 were cast manually, according to the conventional method provided in the Conduct of Election Rules, 1961 (for short, to be referred to as the 'Rules') made under the Representation of the People Act, 1951 (hereinafter to be referred to as the 'Act'), and 19182 votes were cast by means of electronic machines (for short, to be referred to as 'voting machines'). This was done in pursuance of the direction issued by the Election Commission of India (for facility, to be referred to as the 'Commission') by virtue of a notification published in the Kerala Gazette on 13-5-1982. The said notification was purported to have been made under Art. 324 of the Constitution of India, and has been extracted on pages 3 to 5 of the judgment of the High Court and it is not necessary for us to repeat the same having regard to the point of law that we have to decide in the instant case.

It may be mentioned that prior to issuing the notification the Commission had sought the sanction of the Government of India which was however refused. As mentioned above, the votes by the mechanical process were cast in 50 out of the 84 polling stations.

The trial Court upheld the validity of voting by machine and held that the respondent was duly elected to the Assembly seat. Hence, this appeal by the appellant.

Art. 324 of the Constitution gives full powers to the Commission in matters of superintendence, direction and control of the preparation of electoral rolls and also for the conduct of elections to the Parliament and State Legislatures. It was argued that the Commission being a creature of the Constitution itself, its plenary powers flowing directly from Art. 324 will prevail over any Act passed by the Parliament or Rules made thereunder. In order to buttress this argument it was contended that the manner of voting was a matter coming within the ambit of Arts. 324 and 327 which empowered the Parliament to make laws in respect of matters relating to or in connection with the elections to the Parliament or the State Legislatures and would be deemed to be subsidiary to the power contained in Art. 324 and if there was any conflict between a law enacted by the Parliament and the powers given to the Commission regarding regulating the conduct of elections to Parliament that law must

yield to Art. 324, otherwise the very object of Art. 324 would be defeated. Notice was given by this Court both to the Union of India as also the Commission though in terms of S.82 of the Act they are not necessary parties and were not before the High Court.

This is a very attractive argument but on a closer scrutiny and deeper deliberation on this aspect of the matter, it is not possible to read into Art. 324 such a wide and uncanalised power, which is entrusted to the Commission as Mr. Jethmalani would have us believe. Part XV of the Constitution contains Arts. 324 to 328 which relate to the manner in which elections are to be held, the rights of persons who are entitled to vote, preparation of electoral rolls, delimitation of constituencies, etc., but this is merely the storehouse of the powers and the actual exercise of these powers is left to Parliament under Arts. 325 to 329. In other words, Art. 324 has to be read in harmony with, and not in isolation of, Arts. 325 to 329. Art. 324 may be extracted thus:

> "324. *Superintendence, direction and control of elections to be vested in an Election Commission*
>
> (1) The superintendence, direction and control of the preparation of the electoral rolls for, and the conduct of, all elections to Parliament and to the Legislature of every State and of elections to the offices of President and Vice-President held under this Constitution shall be vested in a Commission (referred to in this Constitution as the Election Commission).
>
> (2) The Election Commission shall consist of the Chief Election Commissioner and such number of other Election Commissioners, if any, as the President may from time to time fix and the appointment of the Chief Election Commissioner and other Election Commissioners shall, subject to the provisions of any law made in that behalf by Parliament be made by the President.
>
> (3) When any other Election Commissioner is so appointed the Chief Election Commissioner shall act as the Chairman of the Election Commission.
>
> (4) Before each general election to the House of the People and to the Legislative Assembly of each State and before the first general election and thereafter before each biennial election to the Legislative Council of each State having such Council, the President may also appoint after consultation with the Election Commission such Regional Commissioners as he may consider necessary to assist the Election Commission in the performance of the functions conferred on the Commission by clause (1).
>
> (5) Subject to the provisions of any law made by Parliament, the conditions of service and tenure of office of the Election Commissioner and the Regional Commissioners shall be such as the President may by rule determine:

Provided that the Chief Election Commissioner shall not be removed from his office except in like manner and on the like grounds as a Judge of the Supreme Court and the conditions of service of the Chief Election Commissioner shall not be varied to his disadvantage after his appointment:

Provided further that any other Election Commissiner or a Regional Commissioner shall not be removed from office except on the reccommendation of the Chief Election Commissioner.

(6) The President, or the Governor of a State, shall, when so requested by the Election Commission, make available to the Election Commission or to a Regional Commissioner such staff as may be necessary for the discharge of the functions conferred on the Election Commission by clause (1)."

While interpreting a constitutional provision we must remember the memorable words of Chief Justice Marshall :

> "We must never forget that it is the
> Constitution which we are expounding."

Another golden rule laid down by this Court on the interpretation of Statutes is that we should so interpret the language of a Statute as to suppress the mischief and advance the object. It is true that Art. 324 does authorise the Commission to exercise powers of superintendence, direction and control of preparation of electoral rolls and the conduct of elections to Parliament and State Legislatures but then the Article has to be read harmoniously with the Articles that follow and the powers that are given to the Legislatures under entry No. 72 in the Union List and entry No. 37 of the State List of the Seventh Schedule to the Constitution. The Commission in the garb of passing orders for regulating the conduct of elections cannot take upon itself a purely legislative activity which has been reserved under the scheme of the Constitution only to Parliament and the State Legislatures. By no standards can it be said that the Commission is a third Chamber in the Legislative process within the scheme of the Constitution. Merely being a creature of the Constitution will not give it plenary and/Absolute power to Legislate as it likes without reference to the law enacted by the Legislatures.

It was further argued that this power was necessary in order to make the Commission an independent body and in this connection our attention was drawn to a speech of Dr. Ambedkar in the Constituent Assembly when the question of making the Election Commission an independent body was being debated. At [page 905, Constituent Assembly Debates (Vol. 8), Dr. Ambedkar observed thus :

"But the House affirmed without any kind of dissent that in the interests of purity and freedom of elections to the Legislative bodies, it was of the utmost importance that they should be freed from any kind of interference from the executive of the day. In pursuance of the decision of the House, the Drafting Committee

> removed this question from the category of Fundamental Rights and put it in a separate part containing articles 289, 290 and so on. Therefore, so far as the fundamental question is concerned that the election machinery should be outside the control of the executive Government, there has been no dispute. What article 289 does is to carry out that part of the decision of the Constituent Assembly. It transfers the superintendence, direction and control of the preparation of the electoral rolls and of all elections to Parliament and the Legislatures of States to a body outside the executive to be called the Election Commission."

These observation merely show that the intention of the founding fathers of our Constitution was to make the Commission a separate and independent body so that the election machinery may be outside the control of the executive Government. What Dr. Ambedkar, or for that matter the founding fathers, intended was that the superintendence, direction and control of the preparation of electoral rolls and of all elections to Parliament and State Legislatures should be left to the Election Commission. This object has been fully carried out by the provisions in Arts. 324 to 329. Neither the observations of Dr. Ambedkar nor the provisions of the Constitution could ever have intended to make the Commission an apex body in respect of matters relating to elections, conferring on it Legislative powers ignoring the Parliament altogether.

Mr. Asoke Sen, appearing for the Commission, speaking in the same strain as Mr. Jethmalani, contended that Art. 324 was a Code in itself and was couched in a very plain and simple language which admits of no ambiguity and, if so construed, it gives full powers and authority to the Commission to give any direction in connection with the conduct of elections. It was further submitted that if this interpretation is not given then Arts. 325 to 329 would amount to defeating the very object which was sought to be achieved by Art. 324. Supporting argument was built up by Mr. Sen by heavily relying upon the opening words in Art. 327 to the effect : "subject to the provisions of this Constitution" and absence of any such rider in Art. 324. For the reasons which we will give hereafter, it is not possible for us to accept the somewhat far-fetched argument of the learned counsel.

Reliance was placed on a decision of this Court in *Sadiq Ali & Anr.* v. *Election Commission of India & Ors.* [1] where the Court observed thus :

> "Art. 324 of the Constitution provides *inter alia* that the superintendence, direction and control of the preparation of electoral rolls for and the conduct of all elections to Parliament and Legislative Assemblies of the States and all elections to the offices of President and Vice-President held under the Constitution shall be vested in the Commission........

---

[1] (1972) 2 SCR 318

Without prejudice to the generality of the foregoing power, sub-section (2) enumerates some of the matters for which provision may be made in the rules. Sub-section (3) requires that the rules, framed should be laid before each house of Parliament. Conduct of Election Rules, 1961 were thereafter framed by the Central Government. Rule 5 of those Rules requires the Commission to specify the symbols that may be chosen by candidates at elections in Parliamentary and Assembly elections and the restrictions to which that choice shall be subject. Rule 10 makes provision for allotment of symbols to the contesting candidates by the Returning Officer subject to general or special directions issued by the Commission."

The first part of the above observations merely repeats the language of Art. 324 but the second part clearly shows that the power under Art. 324 is conditioned by the rules made by the Central Government for the conduct of all elections. These observations, therefore, do not appear to us to be of any assistance to the stand taken by the appellant.

Reliance was also placed on the following observations in the said case:

> "Question then arises as to what is the binding nature of the decision given by the Commission under paragraph 15. In this respect, it has to be borne in mind that the Commision only decides the question as to whether any of the rival sections or groups of a recognised political party, each of whom claims to be that party, is that party. The claim made in this respect is only for the purpose of symbols in connection with the elections to the Parliament and State Legislatures and the decision of the Commission pertains to this limited matter."

(Emphasis ours)

These observations also do not advance the matter any further because it was clearly held that the claim made in respect of symbols pertained only to the limited matter which was being considered by the Commission. The following observations of this Court in that case completely clinch the issue against the appellant:

> "It would follow from what has been discussed earlier in this judgment that the Symbols Order makes detailed provisions for the reservation, choice and allotment of symbols and the recognition of political parties in connection therewith. That the Commission should specify symbols for elections in Parliamentary and Assembly constituencies has also been made obligatory by rule 5 of Conduct of Election Rules."

(Emphasis supplied)

Thus, it is manifestly apparent from this decision that the rule-making power of the Commission under the Act, with respect to symbols, would have to prevail over any order that it may pass and the words "conduct of elections" would not make the Commission a purely legislative body.

Another case on which great reliance was placed is: Mohindar Singh Gill & Anr. v. The Chief Election Commissioner, New Delhi & Ors.* In this case, it was held that an order passed by a statutory functionary on certain specific grounds cannot be supplemented by external evidence like affidavits or otherwise. This case also nowhere lays down that the Commission possesses plenary powers-both executive and legislative-in the guise of conduct of elections. One of the main questions posed by Krishna Iyer, J., speaking for the Court, was as follows:

> "Can the Election Commission, clothed with the comprehensive functions under Article 324 of the constitution, cancel the whole poll of a constituency after it has been held, but before the formal declaration of the result has been made, and direct a fresh poll without reference to the guidelines under ss. 58 and 64 (a) of the Act, or other legal prescription or legislative backing. If such plenary power exists, is it exercisable on the basis of his inscrutable 'subjective satisfaction' or only on a reviewable objective assessment reached on the basis of circumstances vitiating a free and fair election and warranting the stoppage of declaration of the result and directions of a fresh poll not merely of particular polling stations but of the total constituency ?"

The learned Judge while answering the question observed thus:

> "Article 324, which we have set out earlier, is a plenary provision vesting the whole responsibility for national and State elections and, therefore, the necessary powers to discharge that function. It is true that Art. 324 has to be read in the light of the constitutional scheme and the 1950 Act and the 1951 Act. Sri Rao is right to the extent he insists that if competent legislation is enacted as visualized in Article 327 the Commission cannot make himself free from the enacted prescriptions..........And the supremacy of valid law over the Commission argues itself. No one is an imperium in imperio in our constitutional order. It is reasonable to hold that the Commissioner cannot defy the law armed by Art. 324. Likewise, his functions are subject to the norms of fairness and he cannot act arbitrarily. Unchecked power is alien to our system. ....Article 324, in our view, operates in areas left unoccupied by legislation and the words 'superintendence, direction and control' as well as 'conduct' of all elections' are the broadest terms."

(Emphasis ours)

* (1978) 2 SCR 272

The observations, extracted above, furnish a complete answer to the arguments of Mr. Jethmalani and Mr. Asok Sen as it has been clearly held that Art. 324 would operate only in areas left unoccupied by legislation, even if the widest possible connotation is given to the language of Art. 324. While summarising the propositions, the Court made the following observations:

> "Two limitations at least are laid on its plenary character in the exercise thereof Firstly, when Parliament or any State Legislature has made valid law relating to or in connection with elections, the Commission shall act in conformity with, not in violation of such provisions but where such law is silent Art. 324 is a reservoir of power to act for the avowed purpose of, not divorced from pushing forward a free and fair election with expedition. Secondly, the Commission shall be responsible to the rule of law, act bona fide and be amenable to the norms of natural justice in so far as conformance to such canons can reasonably and realistically be required of it as fairplay-in-action in a most important area of the constitutional order, viz., elections."

(Emphasis ours)

This is actually the main spirit and gist of the decision which appears to have been relied upon by the appellant but which does not at all support his stand. In the aforesaid case, there did not appear to be any conflict between the Order passed by the Commission and the Act or the Rules. The question at issue in the instant case did not really arise in the form and shape as has been presented before us. On the other hand, the matter seems to have been fully settled by an earlier decision of this Court in N. P. Ponnuswami v. Returning Officer, Namakkal Constituency and Ors.* where Fazl Ali, J. (as he then was) while making a very pointed and crisp approach, scientifically analysed the position thus:

> "Broadly speaking, before an election machinery can be brought into operation, there are three requisites which require to be attended to, namely, (1) there should be a set of laws and rules making provisions with respect to all matters relating to, or in connection with, elections, and it should be decided as to how these laws and rules are to be made; (2) there should be an executive charged with the duty of securing the due conduct of elections; and (3) there should be a judicial tribunal to deal with disputes arising out of or in connection with elections. Articles 327 and 328 deal with the first of these requisites, Art. 324 with the second and article 329 with the third requisite. The other two articles in Part XV, viz., articles 325 and 326, deal with two matters of principle to which the constitution-framers have

* (1952) SCR 218

attached much importance. They are:—(1) prohibition against discrimination in the preparation of, or eligibility for inclusion in, the electoral rolls, on grounds of religion, race, caste, sex or any of them; and (2) adult suffrage. Part XV of the Constitution is really a code in itself providing the entire ground-work for enacting appropriate laws and setting up suitable machinery for the conduct of elections."

We fully endorse and follow the above observations of the Constitution Bench which lay down the correct law on the subject and we have nothing further to add to the approach made by this Court in the case referred to above. On the other hand, our view that Arts. 324 to 329 have to be construed harmoniously flows as a logical corollary from the ratio in Ponnuswami's case.

The pointed and pungent observations, extracted above, really amount to a Bible of the election law as culled out from an interpretation of the provisions of Arts. 324 to 329 of the constitution, and were referred to with approval even in Mohinder Singh Gill's case (supra). During the last three decades this case has neither been distinguished nor dissented from and still holds the field and, with due respect, very rightly. No other case ever made such a dynamic and clear approach to the problem perhaps due to the fact that no such occasion arose because the Commission has always been following the provisions of the Act and the Rules and had never attempted to arrogate to itself powers which were not meant to belong to it. Indeed, if we were to accept the contention of the respondents it would convert the Commission in to an absolute despot in the field of election so as to give directions regarding the mode and manner of elections by passing the provisions of the Act and the Rules purporting to exercise powers under cover of Art. 324. If the Commission is armed with such unlimited and arbitrary powers and if it ever happens that the person manning the Commission shares or is wedded to a particular ideology, he could by giving odd directions cause a political havoc or bring about a constitutional crisis, setting at naught the integrity and independence of the electoral process, so important and indispensable to the democratic system.

Further, such an absolute and uncanalised power given to the Commission without providing any guidelines would itself destroy the basic structure of the Rule of law. It is manifest that such a disastrous consequence could never have been contemplated by the Constitution makers, for such an interpretation, as suggested by the counsel for the respondent, would be far from attaining the goal of purity and sanctity of the electoral process. Hence, we must construe Arts. 324 to 329 as an integral part of the same scheme collaborating rather than colliding with one another. Moreover, a perusal of Arts. 324 to 329 would reveal that the legislative powers in respect of matters relating to Parliament or the State Legislatures vests in Parliament and in no other body. The Commission would come into the picture only if no provision hase been made

by Parliament in regard to the elections to the Parliament or State Legislatures. Furthermore, the power under Art. 324 relating to superintendence, direction and control was actually vesting of merely all the executive powers and not the legislative powers. In other words, the legislative power of Parliament or of the legislature of a State being made subject to Art. 324 only means that no law made by Parliament under Art. 327 or by a State legislature under Art. 328 can take away or deprive the Commission of the executive power in regard to matters entrusted to it, viz. superintendence, direction and control of elections. The right to file an election petition directly flows from Art. 329 and cannot be affected in any manner by the exercise of executive power by the Commission under Art. 324.

In view of the above, it is not necessary for us to consider a number of other authorities that were cited before us as they do not appear to be directly on point.

It is pertinent to indicate that the High Court fell into an obvious fallacy by acceptance of the position that the direction of the Commission was intended to operate in an uncovered field. When the Act and the Rules prescribed a particular method of voting, the Commission could not innovate a new method and contend that use of the mechanical process was not covered by the existing law and, therefore, did not come in conflict with the law in the field.

To sum up, therefore, the legal and constitutional position is as follows:

(a) When there is no Parliamentary legislation or rule made under the said legislation, the Commission is free to pass any orders in respect of the conduct of elections,

(b) where there is an Act and express Rules made thereunder, it is not open to the Commission to override the Act or the Rules and pass orders, in direct disobedience to the mandate contained in the Act or the Rules. In other words, the powers of the Commission are meant to supplement rather than supplant the law (both statute and Rules) in the matter of superintendence, direction and control as provided by Art. 324,

(c) where the Act or the Rules are silent, the Commission has no doubt plenary powers under Art. 324 to give any direction in respect of the conduct of election, and

(d) where a particular direction by the Commission is submitted to the government for approval, as required by the Rules, it is not open to the Commission to go ahead with implementation of it at its own sweet will even if the approval of the Government is not given.

Apart from the arguments referred to above, an alternative argument put forward before us was that even the Rules framed under the Act authorise the Commission to give directions to hold voting by the use of

a voting machine and this is covered by S. 59 of the Act and Rule 49 of the Rules. This argument merits serious consideration. In the instant case, the main grievance of the respondent is that the voting by mechanical process was not permissible either under the Act or under the Rules. Reliance was, however, placed by the appellant on S. 59 of the Act which runs thus:

> "59. *Manner of voting at elections—*
>
> At every election where a poll is taken votes shall be given by ballot in such manner as may be prescribed, and no votes shall be received by proxy."

It is obvious that S. 59 uses the words "ballot in such manner as may be prescribed", which means prescribed by the Rules made under the Act. A reference to S.61 of the Act would show that parliament intended use of ballot paper only for casting of votes. This takes us to rule 49, the relevant part of which may be extracted thus:

> "49. *Voting by ballot at notified polling stations .*
>
> (1) Notwithstanding anything contained in the preceding provisions of this Part, the Election Commission may, by notification published in the Official Gazette at least 15 days before the date, or the first of the dates, of poll appointed for an election, direct that the method of voting by ballot shall be followed in that election at such polling stations as may be specified in the notification."

It was submitted that having regard to the modern and changing conditions of the society a dynamic approach should be made to the interpretation of the aforesaid two legal requirements. The matter does not rest here: something could be said for the view that the word 'ballot' includes voting by machines. Section 59 proceeds to explain its intention in setting up the mode, manner and method of voting by prescribing express rules as to how the voting should be done. In this connection, reference may be made to Rule 22 which relates to the form of ballot paper and its contents. Rule 23 requires the Returning Officer to record on the counterfoil of the ballot paper the electoral roll number of the elector as entered in the marked copy of the electoral roll. Rule 27 refers to the return of ballot paper after an elector has recorded his vote or made his declaration. Rule 30, which prescribes the contents of the ballot papers, is completely contrary to the concept of ballot by machine. Similarly, Rules 33, 38, 39 and 40 seem to be wholly inconsistent with the mechanical process but seem to adopt the conventional method. As we have already indicated, these Rules are binding on the Commission and it cannot by an executive fiat either override them or act contrary to the statutory provisions of the Rules.

On a proper and detailed analysis of these Rules it is clear that the Act by framing the Rules completely excluded the mechanical process which, if resorted to, would defeat in a large measure the mandatory requirements of the Rules.

It is a well settled rule of interpretation of statutes that words, phrases or sentences of a statute should ordinarily be understood in their natural, ordinary, popular and grammatical sense unless such a construction leads to absurdity. Mr. Jethmalani argued that the word 'ballot' is wide enough to include the mechanical process and, therefore the direction of the Commission falls squarely within the four corners of both S. 59 and Rule 49. Reliance was placed on the dictionary meaning of the word 'ballot' which has been defined in Black's Law Dictionary (Fourth Edn.) at page 182 thus:

> "means act of voting, usually in secret, by balls or by written or printed tickets or slips of paper; the system of voting by balls or tickets or by any device for casting or recording votes, *as by voting machine.*"

In Stroud's Judicial dictionary (Third Edn.) however, 'ballot' mean "votes recorded-all ballot papers put into the ballot boxes by the electors (p.3239)". Stroud therefore, does not subscribe to the view of casting of vote through a voting machine and we agree with this view because casting of votes by machine is a mechanical process, which has come into existence long after the Act was passed and is not generally invoked in most of the democratic countries of the world.

Concise Oxford dictionary defines the word 'ballot' thus:

> "(usu. secret) voting; small ball, ticket or paper used in voting; votes so recorded; lot-drawing."

In Webster's Third New International Dictionary (Vol. 1) at page 168 'ballot' is defined thus:

> "to obtain a vote from (a body of voters) (the men on the proposal), to select by ballot or by the drawing of lots."

It may be mentioned here that the word 'ballot' has been derived from the word 'ballota' which existed at a time when there was no question of any system of voting machine. Even in 1951 when the Act was passed or the Rules were made, the system of voting by machine was not in vogue in this country. In these circumstances, therefore, we are constrained to hold that the word 'ballot' in its strict sense would not include voting by the use of voting machines. Legislatures must be deemed to be aware of the modern tendencies in various democratic countries of the world where the mechanical system has been introduced and if despite the plain meaning of the word 'ballot' they did not choose to extend the definition given as far back as 1950, it may be safely presumed that the Parliament intended to use the word 'ballot' in its popular rather than a technical sense. Our view finds a good deal of support from the circumstance that even though the system of voting by mechanical process was submitted to the Government for approval yet the same was declined which shows that the rule-making authority was not prepared to switch over to the system of voting by machines, perhaps on account of the legal bar as indicated by us.

It is rather unfortunate that the Union of India which is a party to this case, has taken a very neutral stand by neither supporting nor opposing the direction given by the Commission.

Having regard to these circumstances, therefore, we are clearly of the opinion that according to the law as it stands at present, the Order of the Commission directing casting of ballot by machines in some of the polling stations, as indicated above, was without jurisdiction and could not have been resorted to.

It was further pointed out by the respondent that the process of voting by machines is very useful as it eliminates a number of drawbacks and expedites, to a great extent, the declaration of the result of the election by eliminating the process of counting of votes from the ballot boxes On the other hand, the appellant has pointed out a number of defects, some of them being of a vital nature, which would defeat the electoral process. We would now indicate some of the apparent defects which were pointed out to us by the counsel for the appellant after giving a demonstration of the voting machine before us.

"The absence of a provision for identifying the candidate for whom a void vote has been cast—

(a) by impersonating a dead voter,

(b) by impersonating an absentee voter,

(c) by the genuine voter who tenders a vote after a vote has been cast in his name by an impersonator (R.42),

(d) where a vote is void having been cast after closing time (R.43)

(e) where the voter has cast votes in more than one booth in the same constituency [s.62 (2)]

(f) where the voter has cast two votes in two constituencies [s.63(3)],

(g) where the voter is disqualified under s.16 of the Act [s 62(4)],

(h) where an elector marks a ballot paper wrongly for a candidate, he loses the right to get a fresh ballot paper for casting his vote correctly (R.41),

The provisions of S.100 (1) (d) and more so S.101 (a) and (b) under which by excluding the void votes or votes cast as a result of corrupt practices any other candidate can be declared duly elected as the true representative of the constituency."

On the other hand, a number of advantages which could be obtained by using the mechanical process were pointed out by the respondent, the sum and substance of which was that despite some defects the electoral process would be expeditious and would cut out a number of delays or mistakes committed at various stages. The fact however remains that if the mechanical process is adopted, full and proper training will have to be given to the voters which will take quite some time. However, we refrain from making any comments on either the defects or advantages of voting machines because it would be for the Legislature and the Government, if it revises its decision at one time or the other, to give legal sanction to the

direction given by the Commission. For these reasons, it is not necessary for us to go into the very detailed notes of arguments submitted by the parties in respect of this aspect of the matter.

Lastly, it was argued by the counsel for the the respondents that the appellant would be estopped from challenging the mechanical process because he did not oppose the introduction of this process although he was present in the meeting personally or through his agent. This argument is wholly untenable because when we are considering a constitutional or statutory provision there can be no estoppel against a statute and whether or not the appellant agreed or participated in the meeting which was held before introduction of the voting machines, if such a process is not permissible or authorised by law he cannot be estopped from challenging the same.

For the reasons given above, we allow the appeal, set aside the election of the respondent with respect to the 50 polling stations where the voting machines were used and we direct a repoll to be held in these 50 polling stations. We, however, do not touch or disturb the results of the votes secured in the other 34 polling stations which was done in accordance with law, viz., the use of ballot papers. After the repoll, the result of the election would be announced afresh after taking into account the votes already secured by the candidates, including the Respondent. We make no order as to costs.

In course of argument, Mr. Sen for the Commission informed us that at elevan elections held under the Act, the mechanical device was used and in nine, no challenge has been raised. It follows that our judgement will not affect those nine elections in any manner.

(Sd.)
S. MURTAZA FAZAL ALI, J.

(Sd.)
A. VARADARAJAN, J.

(Sd.)
RANGANATH MISRA, J.

By order,
(Sd.)
B. D. BUTTAN,
Under Secretary to the Election Commission of India.

New Delhi,
March 5, 1984.

Kerala Gazette No. 42 dated 23rd October 1984.
PART 1 A

GOVERNMENT OF KERALA

Election Department

NOTIFICATION

No. 3132/EL.1/84/Elec. *Dated, Trivandrum, 17th April* 1984.

Election Commission's Notification No. 82/KL-LA/3/82/84 dated 2-4-1984 is hereby published.

By order,
R. RAMACHANDRAN NAIR,
Chief Electoral Officer.

ELECTION COMMISSION OF INDIA

'Nirvachan Sadan',
Ashok Road,
New Delhi-110001.

Dated, the 2nd April, 1981.

NOTIFICATION

No. 82/KL-LA/8/82/84.—In pursuance of Section 116 of th Representation of the People Act, 1951 (43 of 1951), the Election Commission hereby publishes the judgement of the Supreme Court of India dated 8th March, 1984] in Civil Appeal No. 5992 of 1983.

IN THE SUPREME COURT OF INDIA
CIVIL APPELLATE JURISDICTION

CIVIL APPEAL No. 5992 (N.C.E.) OF 1983

A. Younus Kunju ... Appellant.

Vs

R. S. Unni and Ors. ... Respondents.

JUDGEMENT

Ranganath Misra, J.

This appeal under Section 116A of the Representation of People Act, 1951 (hereinafter referred to as 'the Act') is directed against the decision of the Kerala High Court dismissing the election petition of the appellant whereby he challenged the election of respondent No. 1 as a member of the Kerala Legislative Assembly from Constituency No. 125 Eravipuram in the Quilon district of that State. Election was held on 19-5-1982 and the result was declared on the following day. There were eight candidates in all but the main contest was between the appellant and the respondent No. 1. The appellant polled 37,073 while respondent No. 1 polled 37,862. There was, therefore, an excess of 789 votes. All the remaining candidates together polled about 2,000 votes.

Challenge to the election was laid on two grounds:—namely, commission of corrupt practices within the meaning of sub-sections 2, 4 and 7 of Section 123 of the Act and several irregularities in the course of counting leading to wrong conclusion regarding the result. The returned candidate joined issue and denied these allegations. The learned Election Judge in the High Court came to hold that the appellant had failed to bring home the charges of corrupt practices. He also did not accept the plea of irregularities in counting of ballot-papers. A request made to him for recount was rejected and on these conclusions he held that the election petition was liable to be dismissed.

Appellant's counsel conceded that the allegations of corrupt practices covered by sub-section 2 of Section 123 of the Act would not be pressed. He also fairly accepted the position that the evidence relating to obtaining or procuring of assistance for the furtherance of the prospects of respondent No. 1's election from government servants was inadequate as found by the High Court. Two grounds were, therefore, pressed in support of the appeal, namely, the allegations of corrupt practice within the Section 123(4) of the Act and the allegations of irregularities in the matter of counting of ballot-papers.

Section 123 (4) provides:

> "123. The following shall be deemed to be corrupt practices for the purposes of this Act:—
>
> (4). The publication by a candidate or his agent or by any other person (with the consent of a candidate or his election agent), of any statement of fact which is false, and which he either believes to be false or does not believe to be true, in relation to the personal character or conduct of any candidate, or in relation to the candidature, or withdrawal, of any candidate, being a statement reasonably calculated to prejudice the prospects of that candidates election."

Admittedly Azeez was the election agent of respondent No. 1. In paragraphs 4 to 8 of the election petition, it had been alleged that election agent Azeez published a statement dated 13-5-1982 in the form of a hand-bill making false but serious allegations against the appellant touching his personal character and conduct. It was alleged that the appellant had caused the murder of one Omana, a lady worker supporting the respondent No. 1 because she refused to support his campaign. A meeting was held on 14-5-1982 at a place known Tatamala Junction to condemn and condole the said death. It was represented that the death was caused on the ground that the said helpless lady was not prepared to work for him. Azeez along with other election workers carried wide scale propaganda with loud-speakers. At the said meeting there were many speakers including Azeez and the respondent No. 1 who spoke in the same strain as the contents of the hand-bill. This was done with a view to affecting the prospects of the appellant's election. Similar propaganda was said to have been made by them until canvassing stopped. The respondent No. 1 denied these allegations in the written statement. According to the appellant the corrupt practices within the meaning of Section 123(4) of the Act related distribution of the hand-bill in question, namely, at two places being Mayyanana and Thrikkovil Battom areas and the speeches were made at the public meeting held at Tatamala Junction.

Exibit P-1 is a copy of the hand-bill. No steps were taken to summon the original documents from the press where the hand-bill is said to have been got printed by Azeez, though the name of the press was borne on the hand-bill. Soon after the hand-bill came to be circulated a denial was published by the press to the effect that no such bill was printed and/or published by the press. Admittedly the relevant materials if called from the press would have been the best evidence to provide the link between the publication of the objectionable material and the election agent of the respondent No. 1. When we made a query from counsel for the appellant as to why such steps were not taken and the primary evidence was kept away from the Court, learned counsel indicated to us that the press had come out with adenial closely following the circulation and it was not likely that the press would have caused production of the document. Since the name of the press was given in the document and appellant proceeded on the footing that the document was printed in the said press, if the press did not comply with the summons, production could have been enforced by law. Want of proper steps at the right time and negligence or wilful default at the trial cannot be answered in the manner appellat's counsel has contended before us and we must draw adverse inference against the appellant for non-production of the relevant material. Reliance was also placed on a report by P. W. 4, a police officer where there was mention of such propaganda being carried on with reference to the death of the lady. The report did not indicate the source but only stated that the police officer collected the information from the gossips in the locality. Such a report as rightly held by the Hight Court was not admissible and it was hearsay of a type to

which no credence could attach. Though counsel was very vehement to press this document into service, he was not in a position to cite any legal basis for doing so. Apart from these two documents which we hold had been rightly ruled out, the other evidence is oral in character and P. Ws. 7, 8, 11 and 12 are the witnesses who have been spoken about it. Admittedly all these witnesses were the workers of the appellant. There is over-whelming material on the record, and even counsel fairly admitted, that the election was fought on party basis and there was sharp division of the electorate on the basis of political parties. That being the position, workers at the election with party alignment would necessarily be political supporters of the respective candidates and when called as witnesses they would support their stand. Instances are not uncommon where such witnesses support their respective candidates and their cases even though the same be far from truth. In such circumstances we do not think on the oral testimony of these four witnesses the charge of publication of objectionable materials can be said to have been established.

Admittedly the meeting at Tatamala Junction was held on the 14-5-1982 towards the evening. It is the case of the appellant that at this meeting the respondent No. 1 his election agent Azeez and several other supporters spoke. Each one of them referred to the appellant as the person responsible for the murder of the lady. There is no dispute before us that the picture drawn up as the appellant as the murder of the lady would very much tarnish his image, personality and character and would have adversely affected the prospects of his winning the election if widely circulated in the constituency before polling. Three witnesses have been examined being PWs. 2, 6 and 9 in respect of the Tatamala meeting. P.W. 2 was the Circle Inspector of Police of the area and stated that he had attended the meeting. Though the meeting started at 7 p. m. he went to the meeting place at about 9 p. m. and remained there for about an hour. Thus at about 10 p. m. he left the place but the meeting was still continuing. He referred to the speech by Azeez but did not indicate as to what exactly he spoke. In cross examination he admitted that though he maintained a diary, the details of the meeting were not available and he did not report about the meeting to his superior officers. This evidence does not lend any support to the case sought to be made out by the appellant. P.W.6 was a printer and publisher of the newspaper by name Pauramitram. His evidence is that he was also working as reporter of the paper and had gone to the meeting in such capacity. On the basis of his jottings he gave a news item which was published in the paper marked Exhibit P-3. He claims to have left the meeting place at 9.30 p. m. but the meeting was still continuing. The news item as reported does indicate what Azeez spoke. The witness also deposed on oath about the speech of Azeez. The High Court refused to place any reliance on this witness mainly on account of the fact that this paper was not an established newspaper of the area and did not have regular publication. On the basis of the evidence of R.W.1 the information officer at the State headquarters, the High Court came to doubt the *bona-fide* of P.W.6 as also his paper.

We have also perused the evidence of P.W.6 and R.W.1 and the observations of the High Court in regard to this aspect. We are inclined to agree with the High Court that the evidence of the witness is not impressive and we hold the same was rightly rejected by the High Court which had occasion to see him. The only other witness who has been examined in regard to the meeting is P.W.9, a person who claims to be independent and unconnected with the lis. P W.9 on his own showing had gone to see his father suffering from a heart-attack. He came from a place about 20 kilometres away. According to him he left father's. place by us around 10.30 p. m. If that be so and he was covering a distance of about 20 kilometres, he would not have reached the meeting place before 11 p. m. when the meeting is said to have concluded. His evidence that he stayed at the meeting place to listen to the speeches for quite sometime has, therefore, to be ruled out as inconsistent with the other evidence. His evidence too has been rightly rejected by the High Court.

There is total consensus of judicial opinion that a charge of corrupt practice under the Act has to be proved beyond reasonable doubt and the standard of proof is the same as in a criminal case. See *Mahant Shree Nath V. Choudhry Ranbir Singh*. This proposition has even not been disputed by counsel for the appellant. We, therefore, do not propose to refer to the catena of decisions affirming the aforesaid view. The High Court applied the right standard in the matter of appreciation of the material placed before it and has come to hold that the allegations of corrupt practice within the meaning of Section 123 (4) of the Act has not been proved. In such a situation as poinred out by this Court in the case of *Boddepalli Rajagopala Rao v. N. G. Ranga,* [2] this Court would not reappreciate the evidence Shah, J. as he then was observed thus :

> "The finding of the learned Trial Judge is based upon appreciation of evidence of the witnesses in the light of probabilities. A charge of corrupt practice under the Representation of the People Act must be established by clear and cogent evidence. When the Court of First Instance on a consideration of the evidence of the witnesses has refused to place any reliance upon their testimony the burden lying upon the party setting up a plea of corrupt practice becomes no lighter in appeal. The charge cannot be held established merely upon suspicion, or preponderance of probabiliries. Unless the appellant establishes that the appreciation of evidence was vitiated by gross misreading or misconception of the evidence or because of failure to consider important pieces of evidence which had a bearing on the charge or because of serious irregularirics in procedure which amount to a denial of a fair trial the appellate court will not proceed to re-appreciate the evidence on which the findings are recorded by the Court of First Instance on the credibility of witnesses."

1. (1970) 3 S. C. C. 647 2. AIR 1971 S. C 267

We are in complete agreement with these observations. Our conclusion, therefore, is that the High Court rightly negatived the challenge to the election of respondent No. 1 on grounds of corrupt practices.

The only other contention canvassed at the hearing is about the irregularities in the counting. The total rejected ballot-papers were within the range of 500 while the difference between the appellant and the respondent No. 1 was about 800. The details necessary for obtaining a recount were not pleaded in the election petition nor was any cogent material placed before the Court which could bring the matter within the rule indicated by this Court to justify a direction for recount. That plea, in our opinion, has rightly been negatived by the High Court. The appeal fails and is dismissed. Parties shall bear their own costs in this Court.

(Sd.)
S. MURTAZA FAZAL ALI, J.

(Sd.)
RANGANATH MISRA, J.

New Delhi,
March 8, 1984.

By order,
(Sd.)
B. D. BUTTAN,
Under Secretary to the Election Commission of India.

GOVERNMENT OF KERALA

Election Department

NOTIFICATION

No. 4432/EL1/84/Elec. *Dated, Trivandrum, 8th June* 1984.

Election Commissions Notification No. 56/82-XVI dated 4-5-1984 is hereby republished.

By order,
R. RAMACHANDRAN NAIR,
Secretary (Culture) & C.E.O.

ELECTION COMMISSION OF INDIA

Ashok Road,
New Delhi-110001,

Dated, the 4th May 1984/
Vaisakha 14, 1906 (*Saka*)

NOTIFICATION

Whereas the Sikkim Janata Parishad (hereinafter referred to as parishad) is a recognised State Party in Sikkim State and election symbol 'Horse' has been exclusively reserved for it in that State, *vide* Commission's notification No. 56/79 (1), dated the 19th November, 1979 ;

And whereas the Commission has been intimated that the said Parishad has merged into the Indian National Congress from 14th July, 1981, and has thus ceased to function as a separate State Party ;

And whereas, the Chief Electoral Officer also informed the Commission that on the basis of the information available with the Election Department, the Parishad had merged into Indian National Congress (I) and was not functioning in the State;

And whereas the documents made available to the Commission by the Indian National Congress established sufficient proof of such merger ;

And whereas, the Election Commission, on the basis of the records available and the information furnished by the Chief Electoral Officer, Sikkim, as stated above, is satisfied that the Parishad has merged into Indian National Congress and thus ceased to function as a separate political Party and that

its name should be deleted from the list of recognised State Parties so as to bring the said list upto date as required by sub para (2) of para 17 of the Election Symbols (Reservation and Allotment) Order, 1968, and

Now, therefore, in pursuance of clause (b) of sub-paragraph (1) of paragraph 17 of the said symbols Order, the Election Commission hereby makes the following amendment in its notification No. 56/82, dated the 8th April, 1982, published as O.N. 29 (E), in the Gazette of India, Extraordinary Part II, Section 3 (iii), dated the 12th April, 1982 and as subsequently amended from time to time, namely:—

In Table 2 appended to the above notification, against the item 'Sikkim', (a) the entry relating to "2" Sikkim Janata Parishad ......"Horse" shall be deleted; and (b) the figure "3" appearing before the entry 'Sikkim Prajatantra Congress' shall be renumbered as "2".

[No. 56/82-XVI]

By order,

(Sd.)

R. P. BHALLA,

Secretary.

Kerala Gazette No. 42 dated 23rd October, 1984

PART II

കേരള നിയമസഭാ സെക്രട്ടറിയററ്

വിജ്ഞാപനം

നമ്പർ 1962/എൽ.എ4എ/84. തിരുവനന്തപുരം, 1984 മാർച്ച് 24.

കേരള നിയമസഭയുടെ നടപടിക്രമവും കാര്യനിർവ്വഹണവും സംബന്ധിച്ച ചട്ടങ്ങളിലെ 69-ാം ചട്ടപ്രകാരം 1984-ലെ കേരള കശുവണ്ടി ഫാക്ടറികൾ (വിലയ്ക്കെടുക്കൽ) ഭേദഗതി ബിൽ ഉദ്ദേശകാരണങ്ങളുടെ വിവരണത്തോടും ധനകാര്യമെമ്മോറാണ്ഡത്തോടും ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുക്കപ്പെട്ട നിയമനിർമ്മാണാധികാരം സംബന്ധിച്ച മെമ്മോറാണ്ഡത്തോടുംകൂടി ഇതിനാൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു.

ഡോക്ടർ ആർ. പ്രസന്നൻ,
നിയമസഭാ സെക്രട്ടറി.

1984-ലെ കേരള കശുവണ്ടി ഫാക്റ്ററികൾ (വിലയ്ക്കെടുക്കൽ) ഭേദഗതി ബിൽ

1974-ലെ കേരള കശുവണ്ടി ഫാക്റ്ററികൾ (വിലയ്ക്കെടുക്കൽ) ആക്റ്റ് ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നതിനുള്ള

ഒരു

ബിൽ

പീഠിക.—1974-ലെ കേരള കശുവണ്ടി ഫാക്റ്ററികൾ (വിലയ്ക്കെടുക്കൽ) ആക്റ്റ് ഇതിനുശേഷം കാണുന്ന ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നത് യുക്തമായിരിക്കുകയാൽ;

ഇൻഡ്യൻ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ മുപ്പത്തി അഞ്ചാം സംവത്സരത്തിൽ താഴെപറയും പ്രകാരം നിയമമുണ്ടാക്കുന്നു:—

1. ചുരുക്കപ്പേരും ആരംഭവും.—(1) ഈ ആക്റ്റിന് 1984-ലെ കേരള കശുവണ്ടി ഫാക്റ്ററികൾ (വിലയ്ക്കെടുക്കൽ) ഭേദഗതി ആക്റ്റ് എന്നു പേർ പറയാം.

(2) ഇത് 1984 ഫെബ്രുവരി 28-ാം തീയതി പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതായി കരുതേണ്ടതാണ്.

2. 2-ാം വകുപ്പിന്റെ ഭേദഗതി.—പ്രധാന ആക്റ്റ് 2-ാം വകുപ്പിൽ,

(i) (ഡി) എന്ന ഖണ്ഡത്തിനുശേഷം താഴെപറയുന്ന ഖണ്ഡം ഇടയ്ക്കു ചേർക്കേണ്ടതാണ്, അതായത്:—

"(ഡി.ഡി) "ഫെഡറേഷൻ" എന്നാൽ കേരള സംസ്ഥാന സഹകരണ മാർക്കറ്റിംഗ് ഫെഡറേഷൻ എന്നർത്ഥമാകുന്നു;";

(ii) (ജി) എന്ന ഖണ്ഡത്തിനുശേഷം താഴെപറയുന്ന ഖണ്ഡം ഇടയ്ക്കു ചേർക്കേണ്ടതാണ്, അതായത്:—

"(എച്ച്) "തൊഴിലാളി സഹകരണസംഘം" അഥവാ "സംഘം" എന്നാൽ 1969-ലെ കേരള സഹകരണ സംഘങ്ങൾ ആക്റ്റ് (1969-ലെ 21) പ്രകാരം രജിസ്റ്റർ ചെയ്തിട്ടുള്ളതും അടച്ചുപൂട്ടിയതോ അല്ലെങ്കിൽ ഈ ആക്റ്റു പ്രകാരം സർക്കാരിൽ നിക്ഷിപ്തമായതോ ആയ ഒരു കശുവണ്ടി ഫാക്റ്ററി നടത്തുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടതുമായ ഒരു സഹകരണസംഘം എന്നർത്ഥമാകുന്നു. (പ്രസ്തുത സഹകരണസംഘത്തിലെ അംഗങ്ങളുടെ തൊണ്ണൂറു ശതമാനം പേരെങ്കിലും, നിശ്ചിതദിവസത്തിനു തൊട്ടു

മുൻപ്, ആ കശുവണ്ടി ഫാക്ടറിയിൽ ജോലിനോക്കിയിരുന്ന 1947-ലെ വ്യവസായത്തർക്ക ആക്ടിന്റെ (1947-ലെ 14-ാം കേന്ദ്ര ആക്ട്) അർത്ഥവ്യാപ്തിക്കുള്ളിൽപ്പെടുന്ന തൊഴിലാളികൾ ആയിരിക്കേണ്ടതാണ്.

3. 8-ാം വകുപ്പിന്റെ ഭേദഗതി.—പ്രധാന ആക്ട് 8-ാം വകുപ്പിൽ, (1)-ാം ഉപവകുപ്പിനു പകരം താഴെ പറയുന്ന ഉപവകുപ്പു ചേർക്കേണ്ടതാണ്, അതായത്:—

"(1) 3-ാം വകുപ്പിൽ എന്തുതന്നെ അടങ്ങിയിരുന്നാലും, സർക്കാരിന് രേഖാമൂലമുള്ള ഉത്തരവുവഴി:—

(എ) ഈ ആക്ടുപ്രകാരം സർക്കാരിൽ നിക്ഷിപ്തമായിട്ടുള്ള ഒരു കശുവണ്ടിഫാക്ടറി സർക്കാരിൽ നിക്ഷിപ്തമായി തുടരുന്നതിനുപകരം, ഉത്തരവിൽ പ്രത്യേകം പറയാവുന്ന തിയതി (നിശ്ചിതദിവസത്തിനുമുമ്പുള്ളതല്ലാത്ത ഒരു തിയതി) മുതൽ പ്രാബല്യത്തോടുകൂടി കോർപ്പറേഷനിൽ നിക്ഷിപ്തമാകുന്നതാണെന്നു നിർദ്ദേശിക്കുകയോ; അഥവാ

(ബി) ഈ ആക്ടുപ്രകാരം സർക്കാരിൽ നിക്ഷിപ്തമായിട്ടുള്ള ഒരു കശുവണ്ടിഫാക്ടറി, ഉത്തരവിൽ പ്രത്യേകം പറയാവുന്ന കാലയളവിലേക്കും അപ്രകാരമുള്ള നിബന്ധനകളിൻമേലും ഉപാധികളിൻമേലും നടത്താനായി ഫെഡറേഷനേയോ അഥവാ ഒരു തൊഴിലാളിസഹകരണസംഘത്തേയോ, അഥവാ ഇതിലേക്ക്, സർക്കാർ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള മറേറതെങ്കിലും സ്ഥാപനത്തേയോ ഭരമേൽപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യാവുന്നതാണ്."

4. 10 എ എന്ന പുതിയവകുപ്പ് ഇടയ്ക്കുചേർക്കൽ.—പ്രധാന ആക്ട് 10-ാം വകുപ്പിനുശേഷം, താഴെപറയുന്ന വകുപ്പ് ഇടയ്ക്കു ചേർക്കേണ്ടതാണ്, അതായത്:—

"10എ. കശുവണ്ടി ഫാക്ടറി നടത്തുന്നതിനായി ഫെഡറേഷനേയോ അഥവാ ഒരു തൊഴിലാളി സഹകരണസംഘത്തേയോ അഥവാ ഒരു സ്ഥാപനത്തേയോ ഭരമേൽപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ജീവനക്കാർ തുടരുന്നത്.—(1) ഈ ആക്ടുപ്രകാരം, സർക്കാരിൽ നിക്ഷിപ്തമായ ഒരു കശുവണ്ടിഫാക്ടറി നടത്തുന്നതിനായി, 8-ാം വകുപ്പ് (1)-ാം ഉപവകുപ്പുപ്രകാരം ഫെഡറേഷനേയോ അഥവാ സർക്കാർ ഇതിലേക്ക് അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള മറേറതെങ്കിലും സ്ഥാപനത്തേയോ ഭരമേൽപ്പിച്ചിട്ടുള്ളപക്ഷം, 1947-ലെ വ്യവസായത്തർക്ക ആക്ടിന്റെ (1947-ലെ 14-ാം കേന്ദ്രആക്ട്) അർത്ഥത്തിൽ ഒരു തൊഴിലാളിയായിരുന്നവനും നിശ്ചിതദിവസത്തിനു തൊട്ടുമുൻപ് കശുവണ്ടി ഫാക്ടറിയിൽ ജോലിനോക്കിയിരുന്നവനുമായ ഏതൊരാളും, കശുവണ്ടി ഫാക്ടറി അപ്രകാരം നടത്തുന്നതിനായി ഭരമേൽപ്പിക്കപ്പെട്ട തീയതിയിലും അന്നുമുതൽക്കും, അതതു സംഗതിപോലെ, ഫെഡറേഷനിലേയോ, സ്ഥാപനത്തിലേയോ, ഒരു ജീവനക്കാരനായിത്തീരുന്നതും, അപ്രകാരമുള്ള കശുവണ്ടി ഫാക്ടറി സർക്കാരിന് കൈമാററം ചെയ്യപ്പെടുകയും, സർക്കാരിൽ നിക്ഷിപ്തമാകുകയും ചെയ്തില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അയാൾ വിധേയനാകേണ്ടിയിരിക്കുമായിരുന്ന പ്രകാരമുള്ള നിബന്ധനകൾക്കും ഉപാധികൾക്കും വിധേയമായും, പെൻഷനും ഗ്രാറ്റുവിററിയും മററുകാര്യങ്ങളും സംബന്ധിച്ച് അയാൾക്ക് അനുവദിക്കപ്പെടുമായിരുന്ന അതേ അവകാശങ്ങളോടുകൂടിയും, അയാൾ കശുവണ്ടി ഫാക്ടറിയിൽ ഉദ്യോഗം വഹിക്കുകയോ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതും,

അതതു സംഗതിപോലെ, ഫെഡറേഷനോ സ്ഥാപനമോ അയാളുടെ അങ്ങനെയുള്ള കശുവണ്ടി ഫാക്റ്ററിയിലെ ജോലി യഥാവിധി അവസാനിപ്പിക്കാത്ത പക്ഷവും അവസാനിപ്പിക്കുന്നതുവരെയും അഥവാ അയാളുടെ വേതനവും, ജോലിസംബന്ധമായ നിബന്ധനകളും ഉപാധികളും യഥാവിധി വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുന്നതുവരെയും, അപ്രകാരം തുടരേണ്ടതുമാകുന്നു.

(2) 10-ാം വകുപ്പിലോ തൽസമയം പ്രാബല്യത്തിലുള്ള മറ്റ് ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിലോ എന്തുതന്നെ അടങ്ങിയിരുന്നാലും, ഈ ആക്റ്റുപ്രകാരം സർക്കാരിൽ നിക്ഷിപ്തമായിട്ടുള്ള ഒരു കശുവണ്ടി ഫാക്റ്ററി നടത്തുന്നതിനായി 8-ാം വകുപ്പ് (1)-ാം ഉപവകുപ്പുപ്രകാരം ഒരു തൊഴിലാളി സഹകരണസംഘത്തെ ഭരമേൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സംഗതിയിൽ, 1947-ലെ വ്യവസായത്തർക്ക ആക്റ്റിന്റെ (1947-ലെ 14-ാം കേന്ദ്ര ആക്റ്റ്) അർത്ഥത്തിൽ തൊഴിലാളികളായിട്ടുള്ളവരും, നിശ്ചിതദിവസത്തിനു തൊട്ടുമുൻപ്, കശുവണ്ടി ഫാക്റ്ററിയിൽ ജോലിചെയ്തിരുന്നവരും, ഏതുതൊഴിലാളിസഹകരണസംഘത്തെയാണോ നടത്തിപ്പ് അപ്രകാരം ഭരമേൽപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്, അങ്ങനെയുള്ള തൊഴിലാളിസഹകരണസംഘത്തിൽ അംഗങ്ങളായിട്ടുള്ളവരും ആയ ആളുകൾ മാത്രമേ കശുവണ്ടി ഫാക്റ്ററിയിൽ ജോലിനോക്കാൻ അർഹരായിരിക്കുകയുള്ളൂ.

(3) ഈ ആക്റ്റുപ്രകാരം സർക്കാരിൽ നിക്ഷിപ്തമായിട്ടുള്ളതും നടത്തുന്നതിനായി ഒരു തൊഴിലാളി സഹകരണസംഘത്തെ ഭരമേൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു കശുവണ്ടിഫാക്റ്ററിയിൽ (2)-ാം ഉപവകുപ്പുപ്രകാരം ജോലി നോക്കാൻ അർഹതയുള്ള ഏതൊരാളും, ആ കശുവണ്ടി ഫാക്റ്ററി നടത്തുന്നതിനായി അപ്രകാരം സംഘത്തെ ഭരമേൽപ്പിക്കപ്പെട്ട തീയതിയോ അഥവാ അയാൾ അപ്രകാരമുള്ള സംഘത്തിലെ ഒരു അംഗമായിത്തീർന്ന തീയതിയോ ഏതാണ് ഒടുവിൽവരുന്നത്, ആ തീയതിയിലും അന്നുമുതൽക്കും സംഘത്തിലെ ഒരു ജീവനക്കാരനായിത്തീരുന്നതും, സംഘം നിശ്ചയിക്കാവുന്നപ്രകാരമുള്ള വേതനത്തിലും അപ്രകാരമുള്ള ജോലി സംബന്ധിച്ച നിബന്ധനകളിൻമേലും ഉപാധികളിൻമേലും കശുവണ്ടിഫാക്റ്ററിയിൽ ഉദ്യോഗം വഹിക്കുകയോ, സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതുമാകുന്നു.

(4) ഈ ആക്റ്റുപ്രകാരം സർക്കാരിൽ നിക്ഷിപ്തമായിട്ടുള്ള ഒരു കശുവണ്ടി ഫാക്റ്ററിയുടെ നടത്തിപ്പ് 8-ാം വകുപ്പ് (1)-ാം ഉപവകുപ്പുപ്രകാരം ഭരമേൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഫെഡറേഷനോ ഒരു തൊഴിലാളി സഹകരണസംഘത്തിനോ, ഏതെങ്കിലും സ്ഥാപനത്തിനോ, 1947-ലെ വ്യവസായതർക്ക ആക്റ്റിന്റെ (1947-ലെ 14-ാം കേന്ദ്ര ആക്റ്റ്) അർത്ഥത്തിൽ ഒരു തൊഴിലാളിയല്ലാത്തവനും, നിശ്ചിതദിവസത്തിനുതൊട്ടുമുൻപ്, അങ്ങനെയുള്ള കശുവണ്ടി ഫാക്റ്ററിയിൽ ജോലിനോക്കിയിരുന്നവനുമായ ഏതെങ്കിലും ആളെ പരസ്പരം സ്വീകാര്യമായ നിബന്ധനകളിൻമേലും ഉപാധികളിൻമേലും ജോലിയിൽ നിയമിക്കാവുന്നതും അങ്ങനെ നിയമിക്കപ്പെടുമ്പോൾ പ്രസ്തുത ആൾ, അതതു സംഗതിപോലെ, ഫെഡറേഷനിലെയോ സംഘത്തിലെയോ സ്ഥാപനത്തിലെയോ ഒരു ജീവനക്കാരനായിത്തീരുന്നതുമാകുന്നു.

(5) ഈ ആക്റ്റുപ്രകാരം സർക്കാരിൽ നിക്ഷിപ്തമായിട്ടുള്ള ഒരു കശുവണ്ടിഫാക്റ്ററിയുടെ നടത്തിപ്പ്, 8-ാം വകുപ്പ് (1)-ാം ഉപവകുപ്പുപ്രകാരം ഫെഡറേഷനെയോ അഥവാ ഒരു തൊഴിലാളി സഹകരണസംഘത്തെയോ അഥവാ മറ്റ് ഏതെങ്കിലും സ്ഥാപനത്തെയോ ഭരമേൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സംഗതിയിൽ, സേവനം അവസാനിപ്പിക്കപ്പെട്ടവനോ അഥവാ ഈ വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകൾ

കാരണമായി ഫെഡറേഷനിലെയോ സംഘത്തിലെയോ അല്ലെങ്കിൽ സ്ഥാപനത്തിലെയോ ഒരു ജീവനക്കാരനായിത്തീർന്നവനോ ആയ ഏതെങ്കിലും ആൾക്ക്, ഗ്രാറ്റുവിറ്റിയായോ റിട്ടയർമെന്റ് ആനുകൂല്യങ്ങളായോ അഥവാ എടുക്കാത്ത ഏതെങ്കിലും അവധി സംബന്ധിച്ചോ ഉള്ള ഏതെങ്കിലും തുകകളോ അഥവാ മറ്റെതെങ്കിലും ആനുകൂല്യങ്ങളോ നിശ്ചിതദിവസത്തിനു മുൻപ് ലഭിക്കാൻ അവകാശമുള്ളപക്ഷം അങ്ങനെയുള്ള ആൾ അയാളുടെ അവകാശവാദം നിശ്ചിതദിവസത്തിനുതൊട്ടുമുൻപ് കശുവണ്ടി ഫാക്റ്ററിയുടെ കൈവശക്കാരനെതിരായിമാത്രം നടപ്പാക്കാവുന്നതും എന്നാൽ സർക്കാരിനോ ഫെഡറേഷനോ സംഘത്തിനോ സ്ഥാപനത്തിനോ എതിരായി നടപ്പാക്കാൻ പാടില്ലാത്തതുമാകുന്നു.

(6) 1947-ലെ വ്യവസായത്തർക്ക ആക്റ്റിലോ (1947-ലെ 14-ാം കേന്ദ്ര ആക്റ്റ്) അല്ലെങ്കിൽ തൽസമയം പ്രാബല്യത്തിലുള്ള മറ്റ് ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിലോ എന്തുതന്നെ അടങ്ങിയിരുന്നാലും, ഈ വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകൾപ്രകാരം ആരുടെ സേവനമാണോ അവസാനിപ്പിക്കപ്പെടുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ജോലിസംബന്ധിച്ച നിബന്ധനകളും ഉപാധികളും വ്യത്യാസപ്പെടുത്തപ്പെടുകയോ ചെയ്യപ്പെടുന്നത് അങ്ങനെയുള്ള ഏതൊരാൾക്കും ഈ ആക്റ്റുപ്രകാരമോ തൽസമയം പ്രാബല്യത്തിലുള്ള മറ്റ് ഏതെങ്കിലും നിയമപ്രകാരമോ ഉള്ള യാതൊരു നഷ്ടപരിഹാരത്തിനും അവകാശമുണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ലാത്തതും, അപ്രകാരമുള്ള യാതൊരു അവകാശവാദവും യാതൊരുകോടതിയോ, ട്രൈബ്യൂണലോ മറ്റ് അധികാരസ്ഥാനമോ വിചാരണയ്ക്കെടുക്കാൻ പാടില്ലാത്തതുമാകുന്നു.''

5. <u>11-ാം വകുപ്പിന്റെ ഭേദഗതി.</u>—പ്രധാന ആക്റ്റ് 11-ാം വകുപ്പിൽ,

(എ) (1)-ാം ഉപവകുപ്പിൽ, ''അതുപ്രകാരമോ സർക്കാരിലേക്കോ കോർപ്പറേഷനിലേക്കോ എന്നുതുടങ്ങി ''നിക്ഷിപ്തമാക്കപ്പെട്ടതായും തീരുന്നതാണ്'' എന്ന് അവസാനിക്കുന്ന ഭാഗത്തിനുപകരം താഴെപ്പറയുന്നത് ചേർക്കേണ്ടതാണ്, അതായത്:—

''അതുപ്രകാരമോ സർക്കാരിലേക്കോ കോർപ്പറേഷനിലേക്കോ ഫെഡറേഷനിലേക്കോ, ഒരു തൊഴിലാളി സഹകരണസംഘത്തിലേക്കോ അഥവാ സ്ഥാപനത്തിലേക്കോ സേവനങ്ങൾ കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ട ജീവനക്കാരെ സംബന്ധിച്ച പണം നിശ്ചിത തീയതിയിൽ അങ്ങനെയുള്ള പ്രോവിഡന്റ് ഫണ്ടിന്റെ പണത്തിൽനിന്നും അതതു സംഗതിപോലെ സർക്കാരിലേക്കോ, കോർപ്പറേഷനിലേക്കോ ഫെഡറേഷനിലേക്കോ; തൊഴിലാളി സഹകരണസംഘത്തിലേക്കോ അഥവാ സ്ഥാപനത്തിലേക്കോ കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ടതായും നിക്ഷിപ്തമാക്കപ്പെട്ടതായും തീരുന്നതാണ്.'';

(ബി) (2)-ാം ഉപവകുപ്പിനുപകരം താഴെപ്പറയുന്ന ഉപവകുപ്പ് ചേർക്കേണ്ടതാണ്, അതായത്;—

''(2) (1)-ാം ഉപവകുപ്പുപ്രകാരം സർക്കാരിലേക്കോ, കോർപ്പറേഷനിലേക്കോ, ഫെഡറേഷനിലേക്കോ ഒരു തൊഴിലാളി സഹകരണസംഘത്തിലേക്കോ, ഒരു സ്ഥാപനത്തിലേക്കോ കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെട്ട പണം, അതതുസംഗതിപോലെ, സർക്കാരോ, കോർപ്പറേഷനോ, ഫെഡറേഷനോ, തൊഴിലാളി സഹകരണസംഘമോ, സ്ഥാപനമോ, നിർണ്ണയിക്കപ്പെടാവുന്ന വിധത്തിൽ കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടതാണ്.''

6. 12–ാം വകുപ്പിന്റെ ഭേദഗതി.—പ്രധാന ആക്റ്റ് 12–ാം വകുപ്പിൽ, ''കോർപ്പറേഷനിലേക്കോ'' എന്ന വാക്കിനുശേഷം ''ഫെഡറേഷനിലേക്കോ ഒരു തൊഴിലാളി സഹകരണസംഘത്തിലേക്കോ ഒരു സ്ഥാപനത്തിലേക്കോ'' എന്ന വാക്കുകൾ ഇടയ്ക്കു ചേർക്കേണ്ടതാണ്.

7. 15–ാം വകുപ്പിന്റെ ഭേദഗതി.—പ്രധാന ആക്റ്റ് 15–ാം വകുപ്പിൽ,

(എ) (1)–ാം ഉപവകുപ്പിൽ, ''സർക്കാരിനെതിരായോ, കോർപ്പറേഷനെതിരായോ അഥവാ സർക്കാരിന്റേയോ കോർപ്പറേഷന്റേയോ'' എന്നീ വാക്കുകൾക്ക് പകരം ''സർക്കാരിനെതിരായോ കോർപ്പറേഷനെതിരായോ, ഫെഡറേഷനെതിരായോ, ഒരു തൊഴിലാളി സഹകരണ സംഘത്തിനെതിരായോ ഒരു സ്ഥാപനത്തിനെതിരായോ അഥവാ സർക്കാരിന്റേയോ കോർപ്പറേഷന്റേയോ ഫെഡറേഷന്റേയോ ഒരു തൊഴിലാളി സഹകരണ സംഘത്തിന്റേയോ ഒരു സ്ഥാപനത്തിന്റേയോ'' എന്ന വാക്കുകൾ ചേർക്കേണ്ടതാണ്.

(ബി) (2)–ാം ഉപവകുപ്പിൽ ''സർക്കാരിനെതിരായോ കോർപ്പറേഷനെതിരായോ അഥവാ സർക്കാരിന്റേയോ കോർപ്പറേഷന്റേയോ'' എന്ന വാക്കുകൾക്ക് പകരം, ''സർക്കാരിനെതിരായോ, കോർപ്പറേഷനെതിരായോ, ഫെഡറേഷനെതിരായോ ഒരു തൊഴിലാളി സഹകരണസംഘത്തിനെതിരായോ ഒരു സ്ഥാപനത്തിനെതിരായോ അഥവാ സർക്കാരിന്റേയോ കോർപ്പറേഷന്റേയോ ഫെഡറേഷന്റേയോ ഒരു തൊഴിലാളി സഹകരണസംഘത്തിന്റേയോ ഒരു സ്ഥാപനത്തിന്റേയോ'' എന്ന വാക്കുകൾ ചേർക്കേണ്ടതാണ്..

8. റദ്ദാക്കലും ഒഴിവാക്കലും.—(1) 1984–ലെ കേരള കശുവണ്ടി ഫാക്റ്ററികൾ (വിലയ്ക്കെടുക്കൽ) ഭേദഗതി ഓർഡിനൻസ് (1984–ലെ 19) ഇതിനാൽ റദ്ദാക്കിയിരിക്കുന്നു.

(2) അങ്ങനെ റദ്ദാക്കിയിരുന്നാൽത്തന്നെയും, പ്രസ്തുത ഓർഡിനൻസ് മൂലം ഭേദഗതിചെയ്തപ്രകാരമുള്ള പ്രധാന ആക്റ്റുപ്രകാരം ചെയ്ത ഏതെങ്കിലും കാര്യമോ, എടുത്ത ഏതെങ്കിലും നടപടിയോ ഈ ആക്റ്റുമൂലം ഭേദഗതിചെയ്ത പ്രകാരമുള്ള പ്രധാന ആക്റ്റുപ്രകാരം ചെയ്തതായോ എടുത്തതായോ കരുതേണ്ടതാണ്.

ഉദ്ദേശകാരണങ്ങളുടെ വിവരണം

1983 കാലത്ത് സ്വകാര്യവ്യക്തികളുടെ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള അറുപത്തിയഞ്ചു കശുവണ്ടി ഫാക്ടറികൾ വളരെയധികം തൊഴിലാളികൾക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്ക് കാരണമാക്കിക്കൊണ്ട് പൂട്ടിക്കിടക്കുകയായിരുന്നു. അവയിൽ ചിലവ 1982 കാലത്തും പൂട്ടിക്കിടക്കുകയായിരുന്നു. തൊഴിലാളികൾക്ക് വളരെയധികം ബുദ്ധിമുട്ടുകളും, ഫാക്റ്ററി കെട്ടിടങ്ങൾ, ഉപകരണങ്ങൾ മുതലായ വിഭവങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കപ്പെടാതെയും മുൻപറഞ്ഞ അടച്ചിട്ട ഫാക്ടറികളിൽ ചിലവ 1984–ലും തുറക്കുകയില്ലെന്ന് കാണുകയുണ്ടായി. ഈ സ്ഥിതിവിശേഷം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി 1974–ലെ കേരള കശുവണ്ടി ഫാക്ടറികൾ (വിലയ്ക്കെടുക്കൽ) ആക്റ്റ്, ആ ആക്റ്റുപ്രകാരം വിലയ്ക്കെടുക്കുന്ന കശുവണ്ടി ഫാക്റ്ററികളുടെ നടത്തിപ്പുംകൂടി തൊഴിലാളി സഹകരണസംഘങ്ങൾക്കോ അഥവാ കേരള സംസ്ഥാന സഹകരണമാർക്കറ്റിംഗ്

ഫെഡറേഷനോ അഥവാ സർക്കാർ ഇതിന്റെ ആവശ്യത്തിലേക്ക് അംഗീകരിക്കാവുന്ന മററ് ഏതെങ്കിലും സ്ഥാപനത്തിനോ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിന് സർക്കാരിനെ പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിനായി ഭേദഗതി ചെയ്യേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണെന്ന് കരുതപ്പെട്ടു.

2. കശുവണ്ടി സീസൺ ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നതിനാലും ഉടനടി ഫാക്ടറികൾ തുറക്കേണ്ടിയിരുന്നതിനാലും നിയമസഭ സമ്മേളനത്തിലല്ലാതിരുന്നതിനാലും 1984-ലെ കേരള കശുവണ്ടി ഫാക്ടറികൾ (വിലയ്ക്കെടുക്കൽ) ഭേദഗതി ഓർഡിനൻസ് (1984-ലെ 19) ഗവർണ്ണർ 1984 ഫെബ്രുവരി 28-ാം തീയതി വിളംബരപ്പെടുത്തി.

3. നിയമസഭയുടെ ഒരു ആക്ടുമൂലം 1984-ലെ 19-ാം നമ്പർ ഓർഡിനൻസിന് പകരംവയ്ക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ് ഈ ബിൽ.

ധനകാര്യമെമ്മോറാണ്ഡം

1974-ലെ കേരള കശുവണ്ടി ഫാക്ടറികൾ (വിലയ്ക്കെടുക്കൽ) ആക്ടിൽ 10 എ എന്ന ഒരു പുതിയ വകുപ്പ് ഇടയ്ക്കു ചേർക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള, ബില്ലിന്റെ 4-ാം ഖണ്ഡപ്രകാരം സർക്കാരിന്, രേഖാമൂലമായ ഉത്തരവുമൂലം, സർക്കാരിൽ നിക്ഷിപ്തമായിട്ടുള്ള ഒരു കശുവണ്ടി ഫാക്ടറി അങ്ങനെ നിക്ഷിപ്തമായിത്തുടരുന്നതിനുപകരം ഉത്തരവിൽ പ്രത്യേകം പറയാവുന്ന തീയതി (നിശ്ചിതദിവസത്തിനു മുൻപുള്ള ഒരു തീയതി അല്ലാത്ത) മുതൽ പ്രാബല്യത്തോടുംകൂടി കോർപ്പറേഷനിൽ നിക്ഷിപ്തമാകുന്നതാണെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ ഈ ആക്ടുപ്രകാരം സർക്കാരിൽ നിക്ഷിപ്തമായിട്ടുള്ള ഒരു കശുവണ്ടി ഫാക്ടറി നടത്തുന്നതിനായി ഉത്തരവിൽ പ്രത്യേകം പറയാവുന്ന കാലയളവിലേക്കും അപ്രകാരമുള്ള നിബന്ധനകൾക്കും ഉപാധികൾക്കും വിധേയമായും, ഫെഡറേഷനേയോ അഥവാ ഒരു തൊഴിലാളിസഹകരണസംഘത്തേയോ അഥവാ ഇതിലേക്ക് സർക്കാർ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള മറേറതെങ്കിലും സ്ഥാപനത്തെയോ ഭരമേല്പിക്കുകയോ ചെയ്യാവുന്നതാകുന്നു. മേല്പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥപ്രകാരം, സർക്കാരിൽ നിക്ഷിപ്തമായിട്ടുള്ള ഒരു കശുവണ്ടിഫാക്ടറി കോർപ്പറേഷനിലോ ഫെഡറേഷനിലോ നിക്ഷിപ്തമാക്കുന്നതിനുപകരം നടത്തിപ്പിനായി ഒരു തൊഴിലാളി സഹകരണസംഘത്തെ ഭരമേല്പിക്കുന്നപക്ഷം, അപ്രകാരം രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട സഹകരണസംഘത്തിന്, അതിന്റെ ആദ്യകാല പ്രവർത്തനത്തിനുവേണ്ടി ഓഹരി മൂലധന അംശദാനമായും തൊഴിലാളികൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള ഓഹരിമൂലധനവായ്പയായും ഫാക്ടറിയുടെ കേടുപാടുതീർക്കലിനോ/പരിരക്ഷണത്തിനോ ആവശ്യമായ സാമ്പത്തികസഹായമായും സർക്കാർ അംശദാനം ചെയ്യേണ്ടതായി വരുന്നതാണ്. മാത്രമല്ല, അങ്ങനെയുള്ള പത്തോ അതിലധികമോ തൊഴിലാളിസഹകരണസംഘങ്ങൾക്കായി ഒരു അപ്പെക്സ്സംഘം/ഫെഡറേഷൻ രൂപവൽക്കരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതും അതിന്റെ ചെലവ് പ്രൈമറി സംഘങ്ങൾ വഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നതും ആകുന്നു. തൊഴിലാളിസഹകരണസംഘങ്ങളുടെ രൂപവൽക്കരണത്തിനുവേണ്ടി ഒരു സ്പെഷ്യൽ ആഫീസറേയും സഹായക സ്റ്റാഫിനേയും നല്കേണ്ടതും സംഘത്തിന്റെ സെക്രട്ടറിയായി ഉദ്യോഗംവഹിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മൂന്നുവർഷക്കാലത്തേക്ക് ഓരോ സഹകരണസംഘത്തിനും ഓരോ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ സൗജന്യമായ സഹായം നൽകേണ്ടിയിരിക്കുന്നതും ആകുന്നു. രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെടേണ്ട സംഘങ്ങളുടെ എണ്ണം, എത്ര കശുവണ്ടി ഫാക്ടറികളെയാണ് നടത്തിപ്പിനായി തൊഴിലാളിസഹകരണസംഘങ്ങളെ ഭരമേല്പിക്കാൻ തീരുമാനിക്കപ്പെടുന്നതെന്നതിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ, മേല്പറഞ്ഞകാര്യങ്ങൾക്കായി സഞ്ചിതനിധിയിൽനിന്നും വേണ്ടിവരുന്ന യഥാർത്ഥ ചെലവ് ഇപ്പോൾ കണക്കാക്കാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല.

ഏല്പിച്ചുകൊടുത്ത നിയമനിർമ്മാണം സംബന്ധിച്ച മെമ്മോറാണ്ഡം

സർക്കാരിന് രേഖാമൂലമായ ഒരുത്തരവുമൂലം, ഉത്തരവിൽ നിർദ്ദേശിക്കാവുന്ന തീയതി (നിശ്ചിത ദിവസത്തിനു മുമ്പല്ലാത്ത ഒരു തീയതി) മുതൽ ആക്റ്റുപ്രകാരം സർക്കാരിൽ നിക്ഷിപ്തമായിട്ടുള്ള ഒരു കശുഅണ്ടിഫാക്ടറി സർക്കാരിൽ നിക്ഷിപ്തമായി തുടരുന്നതിനുപകരം കോർപ്പറേഷനിൽ നിക്ഷിപ്തമാകേണ്ടതാണെന്ന് നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിനോ അഥവാ രേഖാമൂലമായ ഒരുത്തരവുമൂലം ഉത്തരവിൽ നിർദ്ദേശിക്കാവുന്ന സമയത്തേക്ക് നിർദ്ദേശിക്കാവുന്ന വ്യവസ്ഥകളിൻമേലും നിബന്ധനകളിൻമേലും ആക്റ്റുപ്രകാരം സർക്കാരിൽ നിക്ഷിപ്തമായിട്ടുള്ള ഒരു കശുഅണ്ടി ഫാക്ടറി, ഫെഡറേഷനോ, തൊഴിലാളി സഹകരണസംഘത്തിനോ, അല്ലെങ്കിൽ ഇതിനുവേണ്ടി സർക്കാർ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റേതെങ്കിലും സ്ഥാപനത്തിനോ നടത്തിപ്പിനായി ഭരമേൽപിക്കുന്നതിനോ സർക്കാരിനെ അധികാരപ്പെടുത്തുവാൻ ബില്ലിന്റെ 3-ാം ഖണ്ഡം കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നു.

2. ആക്റ്റ് 11-ാം വകുപ്പ് (1)-ാം ഉപവകുപ്പുപ്രകാരം സർക്കാരിലേക്കോ കോർപ്പറേഷനിലേക്കോ ഫെഡറേഷനിലേക്കോ, തൊഴിലാളി സഹകരണസംഘത്തിലേക്കോ സ്ഥാപനത്തിലേക്കോ മാററപ്പെട്ടതായിട്ടുള്ള പണം, അതതു സംഗതിപോലെ, സർക്കാരോ കോർപ്പറേഷനോ, ഫെഡറേഷനോ, തൊഴിലാളി സഹകരണസംഘമോ, സ്ഥാപനമോ ഏതുവിധത്തിലാണ് കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് നിർണ്ണയിക്കുന്നതിന് സർക്കാരിനെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്നതിന്, ബില്ലിന്റെ 5-ാം ഖണ്ഡം (ബി) എന്ന ഉപഖണ്ഡം കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നു.

3. മുകളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ സാധാരണമോ ഭരണപരമോ ആയ സ്വഭാവത്തോടുകൂടിയതാണ്. ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കപ്പെട്ട നിയമനിർമ്മാണാധികാരം അങ്ങനെ സാധാരണ സ്വഭാവത്തോടുകൂടിയതാണ്.

ഇ. അഹമ്മദ്

(ശരിത്തർജ്ജമ)

എ. പി. പെരുമാൾ,

നിയമവകുപ്പു അഡീഷണൽ സെക്രട്ടറി.

Kerala Gazette No. 42 dated 23rd October 1984
PART II

കേരള നിയമസഭാ സെക്രട്ടേറിയറ്റ്

വിജ്ഞാപനം

നമ്പർ. 1972/എൽ. എ. 4എ/84. തിരുവനന്തപുരം, 1984 മാർച്ച് 24.

കേരള നിയമസഭയുടെ നടപടിക്രമവും കാര്യനിർവഹണവും സംബന്ധിച്ച ചട്ടങ്ങളിലെ 69-ാം ചട്ടപ്രകാരം 1984-ലെ കേരള സ്വകാര്യവനങ്ങൾ (നിക്ഷിപ്തമാക്കലും പതിച്ചു കൊടുക്കലും) ഭേദഗതി ബിൽ ഉദ്ദേശ കാരണങ്ങളുടെ വിവരണത്തോടും, ധനകാര്യ മെമ്മോറാണ്ടത്തോടും, ഏൽപ്പിച്ചു കൊടുത്ത നിയമനിർമ്മാണാധികാരം സംബന്ധിച്ച മെമ്മോറാണ്ടത്തോടുംകൂടി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നു.

കേരള നിയമസഭാ സെക്രട്ടേറിയറ്റ്,
തിരുവനന്തപുരം.

ഡോക്ടർ ആർ. പ്രസന്നൻ,
നിയമസഭാ സെക്രട്ടറി.

ഏഴാം കേരള നിയമസഭ
ബിൽ നമ്പർ 115

1984-ലെ കേരള സ്വകാര്യ വനങ്ങൾ (നിക്ഷിപ്തമാക്കലും പതിച്ചുകൊടുക്കലും) ഭേദഗതിബിൽ

1971-ലെ കേരള സ്വകാര്യ വനങ്ങൾ (നിക്ഷിപ്തമാക്കലും പതിച്ചുകൊടുക്കലും) ആക്റ്റ്, വീണ്ടും ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒരു ബിൽ

പീഠിക:—1971-ലെ കേരള സ്വകാര്യ വനങ്ങൾ (നിക്ഷിപ്തമാക്കലും പതിച്ചുകൊടുക്കലും) ആക്റ്റിന്റെ 8-ാം വകുപ്പുപ്രകാരം ട്രൈബ്യൂണലുകൾ മുമ്പാകെ ഫയൽ ചെയ്യപ്പെട്ട വളരെയധികം അപേക്ഷകൾ, ഒന്നുകിൽ, കസ്റ്റോഡിയന്റെയോ, സർക്കാരിന്റെയോ രേഖാമൂലമായ അധികാരപ്പെടുത്തൽ കൂടാതെ ട്രൈബ്യൂണലുകൾ മുമ്പാകെ വച്ച് നൽകപ്പെടുന്ന സൗജന്യങ്ങളുടെഅടിസ്ഥാനത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെയുള്ള ട്രൈബ്യൂണലുകൾ മുമ്പാകെ പ്രസക്തമായ അടിസ്ഥാന വിവരങ്ങളും മററു വിവരങ്ങളും ഹാജരാക്കുന്നതിലുണ്ടായ വീഴ്ച കാരണമായോ അപേക്ഷകർക്ക് അനുകൂലമായി തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാലും;

വളരെയധികം കേസുകളിൽ ആ തീരുമാനങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയ പകർപ്പുകൾക്ക് അപേക്ഷിക്കുകയും അവ ലഭ്യമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലുള്ള കാലതാമസം കാരണമായോ അല്ലെങ്കിൽ തീരുമാനങ്ങൾ ട്രൈബ്യൂണലുകൾ മുമ്പാകെ വച്ച് നൽകപ്പെട്ട സൗജന്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ എടുത്തിട്ടുള്ളതാണെന്ന കാരണത്താലോ അല്ലെങ്കിൽ മററു കാരണങ്ങളാലോ ട്രൈബ്യൂണലുകളുടെ അങ്ങനെയുള്ള തീരുമാനങ്ങൾക്കെതിരായി ഹൈക്കോടതി മുമ്പാകെ അപ്പീലുകൾ ബോധിപ്പിച്ചിട്ടില്ലാതിരിക്കയാലും;

സർക്കാർ, പ്രസ്തുത ആക്റ്റിന്റെ 8 എ വകുപ്പു പ്രകാരം ഹൈക്കോടതി മുമ്പാകെ ഫയൽ ചെയ്ത വളരെയധികം അപ്പീലുകൾ ഒന്നുകിൽ സർക്കാരിന്റെ രേഖാമൂലമായ അധികാരപ്പെടുത്തൽ കൂടാതെ കോടതി മുമ്പാകെ വച്ച് നൽകപ്പെടുന്ന സൗജന്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രസക്തമായ അടിസ്ഥാനവിവരങ്ങളും മററു വിവരങ്ങളും പ്രസ്തുത കോടതി മുമ്പാകെ ഹാജരാക്കുന്നതിലുള്ള വീഴ്ച കാരണമായോ ഹൈക്കോടതി തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുകയാലും;

പ്രസ്തുത ആക്റ്റ് 8 എ വകുപ്പുപ്രകാരം ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവുകൾക്കെതിരായി അപ്പീൽ സമർപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രത്യേകാനുമതിക്കുവേണ്ടിയുള്ള സർക്കാരിന്റെ ഹർജികൾ സുപ്രീംകോടതി തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുകയാലും;

റിട്ട് ഹർജികളിന്മേലോ മററു നടപടികളിന്മേലോ ഉള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ വളരെയധികം വിധിന്യായങ്ങളും ഉത്തരവുകളും, സർക്കാരിൽ നിക്ഷിപ്തമായിട്ടുള്ള സ്വകാര്യവനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ളവയാകയാലും, അപ്രകാരമുള്ള വിധിന്യായങ്ങളും ഉത്തരവുകളും വസ്തുതകൾ മറച്ചുവയ്ക്കുകയോ തെററായി ധരിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തതു കാരണമായോ അഥവാ പ്രസ്തുത കോടതി മുമ്പാകെ പ്രസക്തമായ അടിസ്ഥാന വിവരങ്ങളും മററു വിവരങ്ങളും ഹാജരാക്കുന്നതിലുണ്ടായ വീഴ്ച കാരണമായോ പാസ്സാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാലും ;

പ്രസ്തുത ആക്റ്റ് പ്രകാരം സർക്കാരിൽ നിക്ഷിപ്തമായ വളരെയേറെ സ്വകാര്യവനങ്ങളുടേയോ അഥവാ സ്വകാര്യവനങ്ങളിൽ ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടുള്ള ഭൂമികളുടേയോ കൈവശം ആ ആക്റ്റിന്റെ പ്രാരംഭത്തിനു തൊട്ടുമുമ്പ് അവയുടെ ഉടമസ്ഥരായിരുന്ന ആളുകൾക്ക് തിരിയെ കൊടുക്കാൻ കസ്റ്റോഡിയൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥനായിരിക്കുന്നതിനാലും, തൽഫലമായി സർക്കാരിന് വൻപിച്ച നഷ്ടവും പൊതുതാല്പര്യത്തിന് ഹാനിയും ഉണ്ടാകുമെന്നതിനാലും ;

ഇൻഡ്യൻ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ മുപ്പത്തിയഞ്ചാം സംവത്സരത്തിൽ താഴെപ്പറയും പ്രകാരം നിയമമുണ്ടാക്കുന്നു :—

1. ചുരുക്കപ്പേരും പ്രാരംഭവും:—(1) ഈ ആക്റ്റിന് 1984-ലെ കേരള സ്വകാര്യവനങ്ങൾ (നിക്ഷിപ്തമാക്കലും പതിച്ചുകൊടുക്കലും) ഭേദഗതി ആക്റ്റ് എന്നു പേർ പറയാം.

(2) ഇത് 1983 നവംബർ 19-ാം തീയതി പ്രാബല്യത്തിൽ വന്നതായി കരുതേണ്ടതാണ്.

2. 8ബി, 8സി, 8ഡി എന്നീ പുതിയ വകുപ്പുകൾ ഇടയ്ക്കു ചേർക്കൽ:—

1971-ലെ കേരള സ്വകാര്യവനങ്ങൾ (നിക്ഷിപ്തമാക്കലും പതിച്ചുകൊടുക്കലും) ആക്റ്റ് (1971-ലെ 26) (ഇതിനുശേഷം പ്രധാന ആക്റ്റ് എന്നാണ് പരാമർശിക്കപ്പെടുക) 8എ വകുപ്പിനുശേഷം താഴെ പറയുന്ന വകുപ്പുകൾ ഇടയ്ക്കു ചേർക്കണം, അതായത്:—

"8 ബി. ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ തീരുമാനങ്ങൾ പുനഃപരിശോധന (റിവ്യൂ) ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി അപേക്ഷ ബോധിപ്പിക്കാൻ കസ്റ്റോഡിയനുള്ള അധികാരം:—

(1) ഈ ആക്റ്റിലോ 1963-ലെ കാലഹരണ ആക്റ്റിലോ (1963-ലെ 36-ാം കേന്ദ്ര ആക്റ്റ്), അല്ലെങ്കിൽ തൽസമയം പ്രാബല്യത്തിലുള്ള മറെറതെങ്കിലും നിയമത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും കോടതിയുടേയോ മററു അധികാരസ്ഥാനത്തിന്റേയോ ഏതെങ്കിലും വിധിന്യായത്തിലോ ഡിക്രിയിലോ ഉത്തരവിലോ എന്തുതന്നെ അടങ്ങിയിരുന്നാലും, കസ്റ്റോഡിയന്, ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ 8-ാം വകുപ്പിൻകീഴിലുള്ള ഏതെങ്കിലും തീരുമാനം, അത് കസ്റ്റോഡിയന്റേയോ സർക്കാരിന്റേയോ രേഖാമൂലമായ അധികാരപ്പെടുത്തൽ കൂടാതെ ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ നല്കപ്പെടുന്ന സൗജന്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രസക്തമായ അടിസ്ഥാന വിവരങ്ങളോ മററു വിവരങ്ങളോ ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ ഹാജരാക്കുന്നതിലുണ്ടായ വീഴ്ച കാരണമായോ എടുത്തിട്ടുള്ളതാണെന്ന കാരണത്താൽ പുനഃപരിശോധിക്കേണ്ടത്

ആവശ്യമാണെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെയുള്ള തീരുമാനത്തിന്റെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയ ഒരു പകർപ്പിനുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുകയും അത് ലഭ്യമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലുള്ള കാലതാമസം കാരണമായി അങ്ങനെയുള്ള തീരുമാനത്തിനെതിരായി ഒരു അപ്പീൽ ബോധിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നോ അദ്ദേഹത്തിനു ബോദ്ധ്യമാകുന്നപക്ഷം, അങ്ങനെയുള്ള തീരുമാനം പുനഃപരിശോധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി 1984-ലെ കേരള സ്വകാര്യവനങ്ങൾ (നിക്ഷിപ്തമാക്കലും പതിച്ചുകൊടുക്കലും) ഭേദഗതി ആക്റ്റിന്റെ പ്രാരംഭം മുതലുള്ള ആറുമാസക്കാലയളവിനുള്ളിൽ ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ ഒരു അപേക്ഷ ബോധിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

(2) (1)-ാം ഉപവകുപ്പു പ്രകാരമുള്ള ഒരു അപേക്ഷ നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട ഫാറത്തിലായിരിക്കേണ്ടതും അത് നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട രീതിയിൽ സത്യബോധപ്പെടുത്തിയിരിക്കേണ്ടതും ആകുന്നു.

(3) (1)-ാം ഉപവകുപ്പുപ്രകാരമുള്ള ഒരു അപേക്ഷ ലഭിക്കുന്നതിൻമേൽ, ഈ ആക്റ്റിലോ 1963-ലെ കാലഹരണ ആക്റ്റിലോ (1963-ലെ 36-ാം കേന്ദ്ര ആക്റ്റ്) തൽസമയം പ്രാബല്യത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിലോ, അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും കോടതിയുടെയോ മററ് അധികാരസ്ഥാനത്തിന്റെയോ ഏതെങ്കിലും വിധിന്യായത്തിലോ ഡിക്രിയിലോ ഉത്തരവിലോ എന്തുതന്നെ അടങ്ങിയിരുന്നാലും, ട്രൈബ്യൂണൽ, അതിന്റെ തീരുമാനം പുനഃപരിശോധിക്കുകയും അതിനു യുക്തമെന്ന് തോന്നാവുന്ന ഉത്തരവുകൾ പാസ്സാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

8-സി. ചില സംഗതികളിൽ അപ്പീലോ പുനഃപരിശോധനയ്ക്കുള്ള അപേക്ഷയോ ഫയൽ ചെയ്യാൻ സർക്കാരിനുള്ള അധികാരം:—

(1) ഈ ആക്റ്റിലോ 1963-ലെ കാലഹരണ ആക്റ്റിലോ (1963-ലെ 36-ാം കേന്ദ്ര ആക്റ്റ്), അല്ലെങ്കിൽ തൽസമയം പ്രാബല്യത്തിലുള്ള മററേതെങ്കിലും നിയമത്തിലോ, അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും കോടതിയുടെയോ മററ് അധികാരസ്ഥാനത്തിന്റെയോ ഏതെങ്കിലും വിധിന്യായത്തിലോ, ഡിക്രിയിലോ, ഉത്തരവിലോ എന്തുതന്നെ അടങ്ങിയിരുന്നാലും, ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ 8-ാം വകുപ്പിൻ കീഴിലുള്ള, ഏതെങ്കിലും തീരുമാനം കസ്റ്റോഡിയന്റെയോ സർക്കാരിന്റെയോ രേഖാമൂലമായ അധികാരപ്പെടുത്തൽ കൂടാതെ ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ നല്കപ്പെടുന്ന സൗജന്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രസക്തമായ അടിസ്ഥാന വിവരങ്ങളോ മററു വിവരങ്ങളോ ട്രൈബ്യൂണൽ മുമ്പാകെ ഹാജരാക്കുന്നതിലുണ്ടായ വീഴ്ചകാരണമായോ എടുത്തിട്ടുള്ളതാണെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെയുള്ള തീരുമാനത്തിന്റെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയ ഒരു പകർപ്പിനുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുകയും അതു ലഭ്യമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലുള്ള കാലതാമസം കാരണമായി അങ്ങനെയുള്ള തീരുമാനത്തിനെതിരായി അപ്പീൽ ബോധിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നോ സർക്കാരിനു ബോദ്ധ്യമാകുന്നപക്ഷം, അവർക്ക് 1984-ലെ കേരള സ്വകാര്യവനങ്ങൾ (നിക്ഷിപ്തമാക്കലും പതിച്ചുകൊടുക്കലും) ഭേദഗതി ആക്റ്റിന്റെ പ്രാരംഭം മുതലുള്ള ആറുമാസക്കാലയളവിനുള്ളിൽ, അങ്ങനെയുള്ള തീരുമാനത്തിനെതിരായി ഹൈക്കോടതി മുമ്പാകെ അപ്പീൽ ബോധിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

(2) ഈ ആക്റ്റിലോ, 1963-ലെ കാലഹരണ ആക്റ്റിലോ (1963-ലെ 36-ാം കേന്ദ്ര ആക്റ്റ്), തൽസമയം പ്രാബല്യത്തിലുള്ള മററേതെങ്കിലും നിയമത്തിലോ, അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും കോടതിയുടെയോ മററു അധികാരസ്ഥാനത്തിന്റെയോ ഏതെങ്കിലും വിധിന്യായത്തിലോ, ഡിക്രിയിലോ ഉത്തരവിലോ എന്തുതന്നെ അടങ്ങിയിരുന്നാലും, 8 എ വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള ഒരു അപ്പീലിൻമേലുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ ഏതെങ്കിലും ഉത്തരവ് (ഏത് ഉത്തരവിന് എതിരായാണോ സുപ്രീംകോടതി മുമ്പാകെയുള്ള ഒരു അപ്പീലിനു ആ കോടതി അനുവാദം നല്കിയിട്ടില്ലാത്തത് അങ്ങനെയുള്ള ഒരു ഉത്തരവ് ഉൾപ്പെടെ) സർക്കാരിന്റെ രേഖാമൂലമായ അധികാരപ്പെടുത്തൽ കൂടാതെ ഹൈക്കോടതിയിൽ നല്കപ്പെടുന്ന സൗജന്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രസക്തമായ അടിസ്ഥാന വിവരങ്ങളോ മററു വിവരങ്ങളോ ഹൈക്കോടതി മുമ്പാകെ ഹാജരാക്കുന്നതിലുണ്ടായ വീഴ്ച കാരണമായോ പാസ്സാക്കിയിട്ടുള്ളതാണെന്നോ അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെയുള്ള ഉത്തരവിന്റെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയ ഒരു പകർപ്പിനുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുകയും അത് ലഭ്യമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലുള്ള കാലതാമസം കാരണമായി അങ്ങനെയുള്ള ഉത്തരവിനെതിരായി സുപ്രീംകോടതി മുമ്പാകെ ഒരു അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നോ സർക്കാരിനു ബോദ്ധ്യമാകുന്നപക്ഷം, അവർക്ക്, 1984-ലെ കേരള സ്വകാര്യ വനങ്ങൾ (നിക്ഷിപ്തമാക്കലും പതിച്ചുകൊടുക്കലും) ഭേദഗതി ആക്റ്റിന്റെ പ്രാരംഭം മുതലുള്ള ആറുമാസക്കാലയളവിനുള്ളിൽ, അങ്ങനെയുള്ള ഉത്തരവ് പുന:പരിശോധന ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി ഹൈക്കോടതി മുമ്പാകെ ഒരു അപേക്ഷ ബോധിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

(3) ഈ ആക്റ്റിലോ, 1963-ലെ കാലഹരണ ആക്റ്റിലോ (1963-ലെ 36-ാം കേന്ദ്ര ആക്റ്റ്) തൽസമയം പ്രാബല്യത്തിലുള്ള മററേതെങ്കിലും നിയമത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും കോടതിയുടേയോ മററ് അധികാരസ്ഥാനത്തിന്റെയോ ഏതെങ്കിലും വിധിന്യായത്തിലോ ഡിക്രിയിലോ ഉത്തരവിലോ എന്തുതന്നെ അടങ്ങിയിരുന്നാലും, ഏതെങ്കിലും നടപടിയിൽ ഹൈക്കോടതി പാസ്സാക്കിയിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും വിധിന്യായമോ ഉത്തരവോ [(2)-ാം ഉപവകുപ്പിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഉത്തരവല്ലാത്ത] ഒരു സ്വകാര്യവനമായ ഏതെങ്കിലും ഭൂമി സംബന്ധിച്ചുള്ളതാണെന്നും അങ്ങനെയുള്ള വിധിന്യായമോ ഉത്തരവോ, വസ്തുതകൾ മറച്ചുവെയ്ക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ തെററായി ധരിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തതുകാരണമായോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രസക്തമായ അടിസ്ഥാന വിവരങ്ങളോ മററു വിവരങ്ങളോ ഹാജരാക്കുന്നതിലുണ്ടായ വീഴ്ച കാരണമായോ പാസ്സാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണെന്നും അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെയുള്ള വിധിന്യായത്തിന്റേയോ ഉത്തരവിന്റേയോ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയ ഒരു പകർപ്പിനുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുകയും, അത് ലഭ്യമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിലുള്ള കാലതാമസം കാരണമായി അങ്ങനെയുള്ള വിധിന്യായത്തിനോ ഉത്തരവിനോ എതിരായി ഒരു അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും സർക്കാരിന് ബോദ്ധ്യമാകുന്നപക്ഷം; അവർക്ക് 1984-ലെ കേരള സ്വകാര്യവനങ്ങൾ (നിക്ഷിപ്തമാക്കലും പതിച്ചുകൊടുക്കലും) ഭേദഗതി ആക്റ്റിന്റെ പ്രാരംഭം മുതലുള്ള ആറുമാസ കാലയളവിനുള്ളിൽ അങ്ങനെയുള്ള വിധിന്യായമോ ഉത്തരവോ പുന:പരിശോധന ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി ഹൈക്കോടതി മുമ്പാകെ ഒരു അപേക്ഷ ബോധിപ്പിക്കാവുന്നതാണ്.

(4) (1)-ാം ഉപവകുപ്പുപ്രകാരമുള്ള ഒരപ്പീലോ, (2)-ാം ഉപവകുപ്പോ (3)-ാം ഉപവകുപ്പോ പ്രകാരമുള്ള ഒരപേക്ഷയോ, നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട ഫാറത്തിലായിരിക്കേണ്ടതും അതു നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട രീതിയിൽ സത്യബോധപ്പെടുത്തിയിരിക്കേണ്ടതും ആകുന്നു.

(5) (1)-ാം ഉപവകുപ്പുപ്രകാരമുള്ള റെഫറലോ, (2)-ാം ഉപവകുപ്പോ (3)-ാം ഉപവകുപ്പോ പ്രകാരമുള്ള അപേക്ഷയോ ലഭിക്കുന്നതിന്മേൽ, ഈ ആക്റ്റിലോ 1963-ലെ കാലഹരണ ആക്റ്റിലോ (1963-ലെ 36-ാം കേന്ദ്ര ആക്റ്റ്) അല്ലെങ്കിൽ തൽസമയം പ്രാബല്യത്തിലുള്ള മറ്റേതെങ്കിലും നിയമത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും കോടതിയുടേയോ മറ്റ് അധികാര സ്ഥാനത്തിന്റെയോ ഏതെങ്കിലും വിധിന്യായത്തിലോ, ഡിക്രിയിലോ, ഉത്തരവിലോ എന്തുതന്നെ അടങ്ങിയിരുന്നാലും, ഹൈക്കോടതിക്ക്, കക്ഷികൾക്ക് നേരിട്ടോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രതിനിധി മുഖേനയോ പറയാനുള്ളത് പറയുവാൻ ന്യായമായ അവസരം നല്കിയശേഷം, അതിന്മേൽ അതിന് യുക്തമെന്നു തോന്നുന്ന ഉത്തരവുകൾ പാസ്സാക്കാവുന്നതാണ്.

8 ഡി. പുനഃപരിശോധന ചെയ്യപ്പെടാനോ എതിരായി അപ്പീൽ ബോധിപ്പിക്കപ്പെടാനോ വിധേയമായുള്ള തീരുമാനങ്ങളും ഉത്തരവുകളും സ്റ്റേ ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതാണെന്ന്.— തത്സമയം പ്രാബല്യത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും കോടതിയുടേയോ മറ്റു അധികാര സ്ഥാനത്തിന്റെയോ ഏതെങ്കിലും വിധിന്യായത്തിലോ, ഡിക്രിയിലോ, ഉത്തരവിലോ എന്തുതന്നെ അടങ്ങിയിരുന്നാലും,—

(എ) 8 ബി വകുപ്പ് (1)-ാം ഉപവകുപ്പിലോ 8 സി വകുപ്പ് (1)-ാം ഉപവകുപ്പിലോ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ട്രൈബ്യൂണലിന്റെ ഏതെങ്കിലും തീരുമാനവും;

(ബി) 8 സി വകുപ്പ് (2)-ാം ഉപവകുപ്പിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ ഏതെങ്കിലും ഉത്തരവും ;

(സി) 8 സി വകുപ്പ് (3)-ാം ഉപവകുപ്പിൽ പരാമർശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ ഏതെങ്കിലും വിധിന്യായമോ ഉത്തരവോ അതും ;

(ഡി) അങ്ങനെയുള്ള ഏതെങ്കിലും വിധിന്യായത്തിനോ തീരുമാനത്തിനോ ഉത്തരവിനോ അനുസൃതമായിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും നടപടികളും, 1984-ലെ കേരള സ്വകാര്യവനങ്ങൾ (നിക്ഷിപ്തമാക്കലും പതിച്ചുകൊടുക്കലും) ഭേദഗതി ആക്റ്റിന്റെ പ്രാരംഭം മുതലുള്ള ആറുമാസക്കാലയളവിലേക്കോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രസ്തുത ആറുമാസക്കാലയളവ് അവസാനിക്കുന്നതിനുമുമ്പ്, അതതുസംഗതിപോലെ, 8 ബി വകുപ്പ് (1)-ാം ഉപവകുപ്പു പ്രകാരമോ അല്ലെങ്കിൽ 8 സി വകുപ്പ് (2)-ാം ഉപവകുപ്പോ (3)-ാം ഉപവകുപ്പോ പ്രകാരമോ അങ്ങനെയുള്ള വിധിന്യായമോ തീരുമാനമോ ഉത്തരവോ പുനഃപരിശോധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള അപേക്ഷ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ 8 സി വകുപ്പ് (1)-ാം ഉപവകുപ്പു പ്രകാരം അങ്ങനെയുള്ള തീരുമാനത്തിനെതിരായി ഒരു അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നപക്ഷം, അതതു സംഗതിപോലെ അങ്ങനെയുള്ള അപേക്ഷയോ അപ്പീലോ തീർപ്പാക്കപ്പെടുന്നതുവരെയോ സ്റ്റേ ചെയ്യപ്പെടുന്നതാണ്".

3. റദ്ദാക്കലും ഒഴിവാക്കലും :— (1) 1984-ലെ കേരള സ്വകാര്യവനങ്ങൾ (നിക്ഷിപ്തമാക്കലും പതിച്ചുകൊടുക്കലും) ഭേദഗതി ഓർഡിനൻസ് (1984-ലെ 17) ഇതിനാൽ റദ്ദാക്കിയിരിക്കുന്നു.

(2) അങ്ങനെ റദ്ദാക്കിയിരുന്നാൽക്കൂടി,

(എ) പ്രസ്തുത ഓർഡിനൻസുമൂലം ഭേദഗതി ചെയ്തപ്രകാരമുള്ള പ്രധാന ആക്റ്റുപ്രകാരം ചെയ്തതോ ചെയ്തതായി കരുതപ്പെടുന്നതോ ആയ ഏതെങ്കിലും കാര്യമോ, അഥവാ എടുത്തതോ എടുത്തതായി കരുതപ്പെടുന്നതോ ആയ ഏതെങ്കിലും നടപടിയോ ഈ ആക്റ്റുമൂലം ഭേദഗതി ചെയ്തപ്രകാരമുള്ള പ്രധാന ആക്റ്റുപ്രകാരം ചെയ്തതായോ എടുത്തതായോ കരുതേണ്ടതാണ്.

(ബി) പ്രസ്തുത ഓർഡിനൻസ്, 1984 ജനുവരി 6-ാം തീയതി പ്രവർത്തനത്തിലില്ലാതായിത്തീർന്നില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ പ്രസ്തുത ഓർഡിനൻസുമൂലം ഭേദഗതി ചെയ്ത പ്രകാരമുള്ള പ്രധാന ആക്റ്റുപ്രകാരം ചെയ്യുകയോ എടുക്കുകയോ ചെയ്യാമായിരുന്നതും 1984 ജനുവരി 6-ാം തീയതിക്കുശേഷവും 1984 ഫെബ്രുവരി 18-ാം തീയതിക്കുമുൻപും ചെയ്തതുമായ ഏതെങ്കിലും കാര്യമോ എടുത്ത ഏതെങ്കിലും നടപടിയോ, ഈ ആക്റ്റുമൂലം ഭേദഗതി ചെയ്തപ്രകാരമുള്ള പ്രധാന ആക്റ്റുപ്രകാരം ചെയ്തതായോ എടുത്തതായോ കരുതേണ്ടതാകുന്നു.

ഉദ്ദേശ കാരണങ്ങളുടെ വിവരണം

സ്വകാര്യവനങ്ങളിലെ നിക്ഷിപ്തപ്രദേശങ്ങൾ സർക്കാരിൽ നിക്ഷിപ്തമാക്കുന്നതിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള ഫോറസ്റ്റ് ട്രൈബ്യൂണലുകളുടെ തീരുമാനങ്ങൾക്ക് എതിരായി ഹൈക്കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പല അപ്പീലുകളും അവ പ്രസ്സു ചെയ്യാതിരുന്നതിനാൽ തള്ളിക്കളഞ്ഞതായും അവയിൽ പലതും ചില സൗജന്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തീർപ്പാക്കിയതായും കാണപ്പെട്ടു. ഫോറസ്റ്റ് ട്രൈബ്യൂണലുകളുടെ തീരുമാനങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയ പകർപ്പുകൾ ലഭ്യമാക്കുന്നതിന് ചില കേസുകളിൽ നടപടികൾ എടുക്കാതിരുന്നതിന്റെ ഫലമായി അപ്പീൽ ബോധിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള കാലാവധി കാലഹരണപ്പെട്ടുപോയി. അങ്ങനെയുള്ള കേസുകളിൽ തീരുമാനങ്ങൾ അന്തിമമായിത്തീർന്നു. സംസ്ഥാനത്തിന്റെ അവകാശവാദങ്ങൾ, വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ, അവ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്ന യാതൊരു വ്യവസ്ഥയും ഉണ്ടായിരുന്നുമില്ല. 1971-ലെ കേരള സ്വകാര്യ വനങ്ങൾ (നിക്ഷിപ്തമാക്കലും പതിച്ചുകൊടുക്കലും) ആക്ടിന്റെ 8-ാം വകുപ്പുപ്രകാരം ഫോറസ്റ്റ് ട്രൈബ്യൂണലുകൾ മുൻപാകെ ബോധിപ്പിച്ചിരുന്ന അപേക്ഷകളിൽ പലതും നിക്ഷിപ്തവനങ്ങളുടെ കസ്റ്റോഡിയന്റെയോ അഥവാ സർക്കാരിന്റെയോ രേഖാമൂലമായ അധികാരപ്പെടുത്തൽ കൂടാതെ ട്രൈബ്യൂണലുകൾ മുമ്പാകെ വച്ചു നൽകിയ സൗജന്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെയുള്ള ട്രൈബ്യൂണലുകൾ മുമ്പാകെ പ്രസക്തമായ അടിസ്ഥാന വിവരങ്ങളും മറ്റു വിവരങ്ങളും ഹാജരാക്കുന്നതിലുള്ള വീഴ്ചകാരണമായോ അപേക്ഷകർക്ക് അനുകൂലമായി തീരുമാനിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും സർക്കാരിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

2. കാര്യം പരിശോധിച്ചതിനുശേഷം അന്തിമതീരുമാനം എടുത്തിട്ടുള്ള കേസുകളിൽ, അതതുസംഗതിപോലെ കോടതിയുടെയോ, ട്രൈബ്യൂണലിന്റെയോ മുമ്പാകെ, പ്രസക്തമായ എല്ലാ വസ്തുതകളും ബോധിപ്പിച്ചിട്ടി

ല്ലെന്നോ അഥവാ പ്രസക്തമായ തെളിവ് നല്കിയിട്ടില്ലെന്നോ, അഥവാ സർക്കാരിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ആളുകളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും തെറ്റോ, ഉപേക്ഷയോ, ചതിയോ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നോ സർക്കാരിനോ നിക്ഷിപ്ത വനങ്ങളുടെ കസ്റ്റോഡിയനോ ബോദ്ധ്യമാകുന്ന സംഗതിയിൽ പ്രസ്തുത തീരുമാനം പുനഃപരിശോധിക്കുന്നതിനായി ഹൈക്കോടതി മുമ്പാകെ അപ്പീലുകളോ അപേക്ഷകളോ ബോധിപ്പിക്കാൻ സർക്കാരിനും, ട്രൈബ്യൂണലുകളുടെ മുൻപാകെ അപേക്ഷകൾ ബോധിപ്പിക്കാൻ നിക്ഷിപ്ത വനങ്ങളുടെ കസ്റ്റോഡിയനും സാധിക്കത്തക്കവിധം 1971-ലെ കേരള സ്വകാര്യവനങ്ങൾ (നിക്ഷിപ്തമാക്കലും പതിച്ചുകൊടുക്കലും) ആക്റ്റിൽ വ്യവസ്ഥ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനായി പ്രസ്തുത ആക്റ്റ് ഭേദഗതി ചെയ്യാൻ സർക്കാർ തീരുമാനിച്ചു.

3. നിയമസഭ സമ്മേളനത്തിലില്ലാതിരുന്നതിനാലും, സംഗതി അടിയന്തിര സ്വഭാവമുള്ളതായിരുന്നതിനാലും, 1983-ലെ കേരള സ്വകാര്യവനങ്ങൾ (നിക്ഷിപ്തമാക്കലും പതിച്ചുകൊടുക്കലും) ഭേദഗതി ഓർഡിനൻസ് (1983-ലെ 39-ാം ഓർഡിനൻസ്) 1983 നവംബർ 18-ാം തീയതി ഗവർണ്ണർ വിളംബരപ്പെടുത്തി.

4. സംസ്ഥാന നിയമസഭയുടെ ഒരു ആക്റ്റ് മൂലം പ്രസ്തുത ഓർഡിനൻസിനു പകരം വയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ബിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും 1983 നവംബർ 25-ാം തീയതി ആരംഭിച്ച്, 1983 ഡിസംബർ 20-ാം തീയതി അവസാനിച്ച നിയമസഭയുടെ സമ്മേളന കാലത്ത് അത് നിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിക്കാനോ, പാസ്സാക്കാനോ സാധിക്കാതെ വന്നു.

5. 1983-ലെ 39-ാം ഓർഡിനൻസിലെ വ്യവസ്ഥകൾ സജീവമായി നിലനിർത്തേണ്ടത് ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. റിട്ട് ഹർജികളിലും മറ്റ് നടപടികളിലും, ഹൈക്കോടതി പാസ്സാക്കിയ വളരെയധികം വിധിന്യായങ്ങളും ഉത്തരവുകളും സർക്കാരിൽ നിക്ഷിപ്തമായിട്ടുള്ള സ്വകാര്യവനഭൂമികളെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതാണെന്നും അങ്ങനെയുള്ള വിധിന്യായങ്ങളും ഉത്തരവുകളും, വസ്തുതകളെ മറച്ചുവയ്ക്കുകയോ തെറ്റായി ധരിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തതു കാരണമായോ അഥവാ പ്രസക്തമായ അടിസ്ഥാന വിവരങ്ങളും മറ്റു വിവരങ്ങളും കോടതി മുൻപാകെ ഹാജരാക്കുന്നതിലുള്ള വീഴ്ചകാരണമായോ പാസ്സാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണെന്നും കാണപ്പെട്ടു. അപ്രകാരമുള്ള വിധിന്യായങ്ങളും ഉത്തരവുകളും പുനഃപരിശോധന ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി അപേക്ഷകൾ ഫയൽ ചെയ്യാൻ സർക്കാരിനെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്ന വ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കേണ്ടത് ആവശ്യമായി കരുതുകയുണ്ടായി. അതിനാൽ 1984 ഫെബ്രുവരി മാസം 16-ാം തീയതി ഗവർണ്ണർ, 1984-ലെ കേരള സ്വകാര്യ വനങ്ങൾ (നിക്ഷിപ്തമാക്കലും പതിച്ചുകൊടുക്കലും) ഭേദഗതി ഓർഡിനൻസ് (1984-ലെ 17) വിളംബരപ്പെടുത്തി. സംസ്ഥാന നിയമസഭയുടെ ഒരു ആക്റ്റ് മൂലം 1984-ലെ 17-ാം ഓർഡിനൻസിനു പകരം വയ്ക്കുന്നതിന് ഈ ബിൽ കൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നു.

ധനകാര്യ മെമ്മോറാണ്ടം

ഈ ബിൽ നിയമമാക്കുകയും, പ്രവർത്തനത്തിൽ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്താൽ സംസ്ഥാന സഞ്ചിതനിധിയിൽനിന്നും കൂടുതലായി യാതൊരു ചെലവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല.

ഏല്പിച്ചുകൊടുത്ത നിയമനിർമ്മാണം സംബന്ധിച്ച മെമ്മോറാണ്ടം

ബില്ലിന്റെ 2-ാം ഖണ്ഡംമൂലം കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന '8ബി' എന്ന പുതിയ വകുപ്പിന്റെ (2)-ാം ഉപവകുപ്പ്, (1)-ാം ഉപവകുപ്പുപ്രകാരം, പ്രസ്തുത ഉപവകുപ്പിൽ പ്രത്യേകം പറഞ്ഞിട്ടുള്ള തീരുമാനം പുനഃപരിശോധിക്കുന്നതിനുള്ള അപേക്ഷ, നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട ഫാറത്തിൽ ആയിരിക്കേണ്ടതും, നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട രീതിയിൽ പരിശോധിക്കേണ്ടതും ആണെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു.

ബില്ലിന്റെ 2-ാം ഖണ്ഡം മൂലം ആക്റ്റിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന '8സി' എന്ന പുതിയ വകുപ്പിലെ (4)-ാം ഉപവകുപ്പു ആ വകുപ്പിന്റെ (1)-ാം ഉപവകുപ്പു പ്രകാരം ഹൈക്കോടതിയിൽ ബോധിപ്പിക്കുന്ന ഒരു അപ്പീലും (2)-ാം ഉപവകുപ്പോ (3)-ാം ഉപവകുപ്പോ പ്രകാരം പുനഃപരിശോധിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു അപേക്ഷയും നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട ഫോറത്തിൽ ആയിരിക്കേണ്ടതും നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട രീതിയിൽ പുനഃപരിശോധിക്കേണ്ടതും ആണെന്ന് വ്യവസ്ഥ ചെയ്യുന്നു.

ഫാറം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിനുള്ള അധികാരവും സത്യബോധപ്പെടുത്തേണ്ട രീതിയും നടപടി സംബന്ധിച്ചുള്ളവയാണ്. അതുകൊണ്ട്, ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുത്ത നിയമനിർമ്മാണാധികാരം, സാധാരണ സ്വഭാവത്തോടുകൂടിയതാകുന്നു.

കെ. പി. നൂറുദ്ദീൻ

(ശരിത്തർജ്ജമ)

എ. പി. പെരുമാൾ,
നിയമവകുപ്പ് അഡീഷണൽ സെക്രട്ടറി.